

1. EXT. GATA. NATT.

De bleka lyktorna speglar sig i bilens vindruta och skuggan av tjuven sveper förbi.

Han stoppar ned en bockad cykeleker mellan dörren och sidorutan. Lås knappen hoppar upp.

Den stora axelremsväskan hamnar på sätet. Han plockar upp en skruvmejsel och ger sig på bilradion.

Han ligger över framsätet och fötterna sticker ut genom dörren.

Efter mycket bölande får han loss bilradion, med ett ryck sliter han loss sladdarna.

Han kliver ur den gamla rostiga bilen, låter dörren gå igen och ser sig oroligt omkring. Han heter Roger. Över axeln har han sin stora axelremsväska och fårorna i ansiktet får honom att se äldre ut än han är. På andra sidan gatan stannar en stor flott bil med mörka rutor. En vacker kvinna stiger ur den flotta bilen. Hon heter Susanna och är mycket attraktivt klädd. När hon går fram till chauffören ser Roger hur hon får betalt istället för att betala. Ett leende sprider sig på hans läppar och när bilen åker iväg skyndar han på sina steg.

ROGER
Öh bruden!

Susanna vänder sig mot honom och Roger rotar fram ett par paket damstrumpor av det mer ekivoka slaget.

ROGER
Äkta franska grejer från NK, exklusiva saker om man säger så,, hundrafemtio pix,,

Hon tittar förstrött på honom och skakar på huvudet samtidigt som hon slår portkoden som hon har uppskriven på en liten lapp. Men får inte upp dörren. Roger plockar upp bilradion med sladdarna hängande.

ROGER
Den här´å, suttit i en BMW,,

Susanna bryr sig inte utan slår otåligt koden igen och rycker i dörren som fortfarande är låst.

ROGER
Assi lås.

Hon vänder sig om mot honom och han ler stort.

ROGER
En baggis.

SUSANNA
Kan du få upp den här?

Han ställer ned sin väska. Tar fram ett par styva ståltrådar virade med svart fiskelina, rycker lite i dörren och börjar sedan pillar in dem i dörrspringan.

ROGER
Jag trodde jag kände alla tjejer på stan men jag känner inte igen dig, går på hotell va?

SUSANNA
Ursäkta?

ROGER
Lägg av jag såg hur du fick betalt av chauffören.
Vad har du för taxa?

Hon ler vänligt men overseende mot honom.

SUSANNA
Du skulle ändå inte ha råd.

ROGER
Säg inte det. Vad tar du? Två tusen eller?

Hon skakar bara på huvudet.

ROGER
Kom igen då.

SUSANNA
Femtusen, minst.

Roger tappas sina inbrottsverktyg på marken.

ROGER
Fem,,?

SUSANNA
Kvalitet kostar.

ROGER
Och med vänskapspris,,

SUSANNA
Ge're.

ROGER
Va fan jag hjälper dig med dörren.

SUSANNA
Se till och få upp den först så pratar vi om det sen.

Med ett segervisst leende plockar han upp sina verktyg och fortsätter med dörren.

2. INT. KÄLLARE. NATT.

Långt nere i en mörk källare, framför en stor dörr, igenspikad med kraftiga brädor står en gammal dam. Hon heter Alma, Med en liten hammare försöker hon ta loss brädorna, med de är alldeles för stora och sitter alldeles för hårt. Efter en stund ger hon upp och pustar ut. Så knackar hon försiktigt på dörren och lägger örat emot.

ALMA
Hallå, hallå.

Inget svar. Hon knackar igen.

ALMA
Hallå.

Fortfarande inget svar. Då slår hon hårt med hammaren i dörren och höjer rösten.

ALMA
Men svara då!

Förskräckt av att ha brutit tystnaden ser hon sig kring och skyndar sedan därifrån.

3. EXT. GATAN. NATT.

Roger pillar med sina inbrottsprylar. Han har lyckats få fiskelinen runt låsvredet men när han drar i den glider den av, gång efter gång. Den vackra kvinnan står otåligt och trampar bredvid.

ROGER
Det brukar alltid funka.

Susanna nickar stelt åt honom.

ROGER
Det är ett gammalt sladdrigt lås det här,, det är ju mycket bättre med de nya,, du vet de,,

SUSANNA
Mycke snack och lite verksta.

Hon vänder om och går där ifrån.

ROGER
Nä vänta jag fixar det här,, öh du,, vänta,,

Men Susanna bryr sig inte om honom utan försvinner ned för gatan.

ROGER
Djävla snobb.

Han höjer rösten och skriker.

ROGER
Det är bara pengar som räknas va!

Han går tillbaks till dörren och försöker få loss sina inbrottsverktyg, men de sitter fast och han försöker rycka loss dem.

4. INT. TRAPPHUSET. NATT.

Den gamla damen Alma kommer upp från källaren, ser sig oroligt omkring och smyger sedan iväg mot trappan. När hon passerar gången mot ytterdörren ser hon Roger på andra sidan glaset. Han kämpar med sina verktyg. Hon stannar upp, funderar och ler försmädligt för sig själv innan hon går fram till honom. Nästan framme får Roger syn på henne och skiner upp. Han tecknar på låset att hon ska öppna för honom och springer sedan ut på gatan och ser sig om.

5. EXT. GATAN. NATT.

Roger rusar ut på gatan och ropar efter Susanna.

ROGER
Vänta,, hörr'u.

Men hon försvinner bort och han blir tvungen att springa tillbaks. Han tecknar att Alma ska öppna dörren.

ALMA
Ja?

ROGER
Min,, tjej skulle in och,, hälsa på sin moster,, vi glömde koden,, så hon gick för att ringa,, det är ju så tidigt,,

ALMA
Jaha?

ROGER
Kan tant vara snäll och öppna.

ALMA
Öppna?

ROGER
Ja.

Alma tvekar en kort stund och betraktar honom noga. Från hans väska sticker kofot och andra verktyg upp. Han försöker le så förtroendeingivande han kan mot henne. Efter en stunds betänkande öppnar hon dörren på glänt och viskar åt honom.

ALMA
Jag vet inte om jag törs för grannarna, dom är så oroliga av sig. Det finns ju så mycket tjuvar nu för tiden.

ROGER
Men jag ser väl inte ut som en tjuv.

Den gamla damen svarar lyckligtvis inte på det utan fortsätter som om hon inget hört.

ALMA
Ta Bergström som bor trappan över mig till exempel, alla besparingar under madrassen, flera tusen säger dom. Och inte håller hon sig hemma och ser efter pengarna heller.

ROGER
Lita på mig tant, jag stannar här och väntar tills min tjej kommer tillbaks, jag lovar det kommer inte in någon buse så länge jag står här.

ALMA
Ja ni ser så pålitlig ut.

Men bara en gnutta självinsikt hade Roger genomskådat detta påstående och förstått att något var lurtt, men nu skiner han upp och ler mot damen.

ROGER
Just det tant.

ALMA
Hej då.

ROGER
Hej hej.

När Alma vänt ryggen åt honom kan hon inte hålla tillbaks ett belåtet och nästan lite elakt leende för sig själv.

Roger följer hennes stapplande steg uppför trappan till det första våningsplanet. Vid hissen tvekar hon men väljer att fortsätta trapporna. När hon kommit ur synhåll låter Roger dörren glida igen så tyst det går och så smyger han efter.

Gatan ligger öde igen. Mot den ljusnande himlen tonar huset upp sig, fortfarande i skugga, mörkt och hotfullt.

6. INT. TRAPPHUSET. DAG.

Ett par våningar upp ser han den gamla damen gå in i sin lägenhet. Han skyndar vidare upp, förbi damens dörr och vidare upp till våningen över.

ROGER

Bergström,, Bergström,, ja!

Ur sin stora axelväska tar han fram ett långt bockat armeringsjärn, för in det i brevlådan.

På våningen under smyger den gamla damen Alma ut och kikar upp mot Roger. När hon ser vad han håller på med ler hon glatt och ska just ge sig på honom då det plötsligt hörs ett ylande i trappan. Hon muttrar för sig själv och skyndar sig tillbaks.

Ylandet blir starkare. Roger ser sig förvirrat omkring och i förskräckelsen tappar han sitt inbrottsverktyg. Plötsligt hör han att det rasslar till i en dörr bredvid. Desperat stoppar han ned handen i brevlådan och fastnar. Han hör hur låset rasslar i dörren mittemot och ser handtaget långsamt vridas ned. Han försöker rycka loss handen, då går dörren upp och handen kommer loss. Han smiter snabbt in och stänger efter sig samtidigt som dörren mittemot öppnas och en kvinna, fru Persén, kommer ut i en bylsig träningsoverall och med en soppåse i ena handen. Hon ser sig omkring och skyndar till sopnedkastet, öppnar luckan, tjutet ökar i styrka, och kastar ned påsen. Samtidigt kommer en annan tant, fru Björkum, ut från lägenheten bredvid. Hon är klädd i morgonrock och bär också på en soppåse. Hon ler lite besvärat till sin granne som just stänger luckan till sopnedkastet.

FRU BJÖRKUM

Det är förfärligt med det här tjutande luftdraget.

FRU PERSÉN

Ja men det är faktiskt styrelsens ansvar.

FRU BJÖRKUM

Jo det är klart,, men,,

Fru Persén börjar gå tillbaks.

FRU PERSÉN

Min syster, från Småland kommer,, med nattåget. Jag har lita att stå i,, adjö så länge.

FRU BJÖRKUM

Det har hållt på i många år nu.

FRU PERSÉN

Ja jag vet också när det började. Jag har en kaka i ugnen,, ursäkta.

Fru Persén skyndar sig där ifrån. Med en djup suck slänger Fru Björkum sin påse och går tillbaks till sig. Strax efter försvinner det konstiga ylandet.

7. INT. NETTANS LÄGENHET. DAG.

Roger lyssnar med örat mot dörren, vänder sig sedan och ser sig omkring. Han har en lång korridorsliknande hall framför sig, i andra änden ett rum och hans ögon faller på en dyr liten dator som står på ett bord. Han lystrar och hör att det är tyst. Försiktigt smyger han in. När han passerar badrumsdörren som står på glänt hör han någon resa sig ur ett badkar, en dusch som slås på och han tittar in genom dörren. Bakom duschdraperiet avtecknar sig en naken kvinna. Roger svär lågt för sig själv, tittar bort mot datorn, tvekar, rusar in hugger den lilla maskinen och springer tillbaks mot ytterdörren. När han ska trycka ned dörrhandtaget stängs duschen av och det knackar hårt på dörren. Han hejdar sig och ser sig desperat omkring. Från badrummet hörs kvinnan vråla.

NETTAN

Ja ta det lugnt jag kommer!

Roger ställer sig hastigt bakom en rock som hänger i den överfyllda kapphyllan. Kvinnans nakna fötter plaskar mot golvet. Strax framför rocken som Roger gömt sig bakom stannar hon. Oturligt nog är det en morgonrock. Utan att lägga märke till Roger tar hon den från kroken. Det fortsätter bulta på dörren och kvinnan skriker tillbaks.

NETTAN

Ta det lugnt sa jag, jag ska bara sätta på mig.

Roger som inte har något att gömma sig bakom längre smyger iväg in i lägenheten, bakom ryggen på kvinnan som knyter ihop badrocken och öppnar dörren. Han hinner precis in i det enda rummet utan att bli upptäckt. Ett mummel från trappan hörs. Roger ser sig omkring och sliter upp en garderobsdörr. Ett par skidor med stavar och en halvt uppblåst luftmadrass faller mot honom. Han tappar sin väska men lyckas fånga skräpet innan det når golvet utan att tappa datorn han håller i handen. Han hör steg från hallen närma sig och försöker pressa tillbaks bråten.

NETTAN

Ta så mycket du vill det står över spisen.

Roger får igen dörren, slänger datorn på sängen och sliter undan täcket, för att gömma sig men upptäcker att det är så fullt med skräp så han får inte plats.

TYRA PERSÉN

Du är en ängel Nettan,, det räcker med ett par koppar. Det är bara min syster Greta och hennes son Karl du vet.

NETTAN
Njä?

Han pressar sig mot väggen bredvid halldörren samtidigt som de två kvinnorna kommer in i lägenheten. Han ska just smita ut bakom ryggen på dem då han upptäcker att han inte har väskan med sig. Han tittar bort på golvet mellan kvinnorna och ser väskan bland resten av bråten i lägenheten. Granntanten Tyra Persén försvinner in i kokvrån och Nettan står kvar mitt på golvet.

TYRA PERSÉN
Jo du vet, jag berättade om honom tidigare.

Hon gör en lite skruvande rörelse mot huvudet.

NETTAN
Jaså han.

TYRA PERSÉN
Ja nu har han blivit ännu värre , så nu kommer dom hit till stan och så ska han till undersökning på sjukhuset.

Roger slänger sig ned på golvet och kryper in under soffan. Det är mycket dammigt på golvet.

NETTAN
Såna där borde ju in i fängelse?

Nettan sätter sig i soffan och Roger flämtar efter luft och blir blå i ansiktet. Fru Persén sätter sig i fåtöljen mittemot. Nettan sträcker sig fram och tar sin hårborste vilket ger Roger en chans att fylla sina lungor. Det virvlar i dammet framför honom. Hans ögon tåras och han måste nysa.

TYRA PERSÉN
Nä det skulle ta livet av honom. Han har ju inte gjort någon illa och hade han nöjt sig med att snatta underkläder så skulle det nog inte ha hänt något alls, men nu,,

I sin desperation över att inte få nysa sträcker sig Roger efter en hög kläder under bordet, förbi Nettans vader.

NETTAN
Vadå rå?

Roger får tag i någon slags silkelig underkläder med spetsar på. Han drar dem till sig men då flyttar Nettan på foten och sätter ned den rakt på plagget som sträcks ut och blir riktigt långt. Roger hejdar sig.

TYRA PERSÉN

Han gömde sig i omklädesbåsen också och försökte tjuvtitta när kvinnorna provade kläder. Där hittade de honom medan han pillade på de där underkläderna.

Fru Persén suckar djupt för sig själv. Nettan fnittrar och reser sig upp. Roger kniper åt om näsan för att inte nysa. Hon stiger av underplagget och går bort till sin obäddade säng, från byrån bredvid tar hon upp sin hårtork.

TYRA PERSÉN

Han ser ju riktigt bra ut till och med, och riktigt snäll är han, men det är bara det att ibland slår det slint.

Roger pressar det silkiga plagget mot näsan. Samtidigt slår Nettan på hårtorken och Roger snyter sig.

TYRA PERSÉN

Men något annan är ju inte och vänta. Faderlös och allt.

NETTAN

Faderlös?

TYRA PERSÉN

Ja någon var det väl, men du tror väl inte min syster har berättat vem det var, nå nå det ska alltid vara så märkvärdigt. Affärsman var han, så fint så,, men men,,

Roger torkar sig om näsan, sneglar upp mot Tyra Persén och lägger uttråkad hakan i handen.

TYRA PERSÉN

Nå kan var som det vill med det, nu kommer de vilken sekunds som helst och jag har en sockerkaka i ugnen. Du får tillbaks kaffet sen, jag lovar. Hej så länge.

Fru Persén reser sig.

NETTAN

Herregud, det ordnar sig väl alltid.

Under soffan ser Roger hur Tyra Persén försvinner.

8. INT. TRAPPHUSET. DAG.

Tyra Persén stänger dörren efter sig, går över till sin dörr men hejdar sig då hon får syn på en präst på väg upp i trappan. Hon skiner upp och ler med hela ansiktet.

TYRA PERSÉN

Men hej!

Prästen tittar förvånat och lite besvärat på henne.

PRÄSTEN
Tyra? Hej!

De blir en stunds generad och besvärande tystnad.

TYRA PERSÉN
Det var ett tag sedan.

PRÄSTEN
Ja, det var det minsann.

Tyra Persén ler mot honom.

PRÄSTEN
Ja,, jag har ett litet tjänsteärende här,, så ja,,
jag måste skynda på.

TYRA PERSÉN
Det måste vara stackars Alma du ska till. Jag hörde
att fru Björkum såg henne komma hem igen. Det är
väl skönast så för henne, ja läkarna gav henne inte
mycket hopp, det är för sorgligt.

PRÄSTEN
Mycket tragiskt.

Fru Persén sänker rösten.

TYRA PERSÉN
Hon är rätt förvirrad, hittar på en massa saker och
så. Man ska inte tro allt hon säger. Men hon bor
inte där uppe utan en trappa ner.

PRÄSTEN
Ja ha, oj då. Ja jag måste nog skynda mig ned då.

Tyra Persén vinkar åt honom.

TYRA PERSÉN
Vi ses.

PRÄSTEN
Hej då.

Han går ned för trapporna och hon går in till sig. Så fort
dörren gått igen bakom henne vänder prästen om och rusar upp
för trapporna till nästa våning. Han ringer på en dörr med en
stor gräll namnskylt i keramik, väntar, lägger örat emot
dörren och ringer igen. När inget händer smyger han tillbaks
ned för trapporna. Strax efter att han passerat Almas dörr så
tittar den gamla damen ut. Hon börjar smyga upp mot våningen
över men hejdas av en upprörd röst.

SUSANNA
Mormor!!

Den stiliga kvinnan som inte kom in i huset samma morgon kommer nu upp för trapporna. Den gamla damen försöker retirera tillbaks till lägenheten.

SUSANNA
Nu slutar du med de där dumheterna.

De försvinner in i lägenheten båda två.

9. INT. ALMAS LÄGENHET. DAG.

Susanna stänger dörren efter sig.

SUSANNA
Vad tror du jag tänker då, när de ringer mitt i natten.

ALMA
Jag måste städa min källare.

SUSANNA
Du måste se till att sköta dig.

ALMA
Jag vet nog vad du vill.

SUSANNA
Håll inte på och tramsa.

ALMA
Omyndigförklara mig,, det är vad du vill,,

SUSANNA
Nu ringer vi efter en taxi och åker tillbaks.

Alma låtsas inte höra utan muttrar för sig själv.

ALMA
Du skulle skaffa en stadig man och barn,, då skulle du se att det inte är så dumt med en mormor i alla fall.

SUSANNA
Sluta tjata om det där nu!

Susanna lyfter telefonluren.

SUSANNA
Har du inte betalt telefonräkningen nu heller?

ALMA

Vad ska jag med telefon till? Det är aldrig någon som ringer ändå.

10. INT. NETTANS LÄGENHET. DAG.

Nettan går ut i kokvrån. Hon letar bland fimparna i en överfull askkopp. Väljer ut den som ser längst ut och vecklar ut den. Tänder sedan gasspisen med en "blixttändare" och lutar sig fram med fimpen i mun. Hon bränner sig, svär till och slänger ifrån sig fimpen i vasken. Snabbt kravlar Roger fram under soffan, plockar upp sin väska och pressar sig mot väggen bredvid köksdörren då hon kommer ut i rummet igen. Han smiter in i kokvrån och ställer sig på bänken vid väggen precis innanför dörren. Nettan, fortfarande med bara morgonrocken på sig, plockar med sig lite pengar och går ut i hallen. Roger hör ytterdörren öppnas och slå igen. Han tittar ut i hallen, där är tomt. I en hög på golvet ligger Nettans morgonrock. Han pustar ut. I handen håller han fortfarande det silkiga underplagget. Han går fram till sängen, flyttar datorn och sliter undan sängkläderna och vräker ned madrassen på golvet. Det ligger inget under madrassen. Han klämmer på madrassen då ytterdörren öppnas. Han slänger tillbaks madrassen på sängen men längre hinner han inte förrän Tyra Persén kommer in med en bit sockerkaka på ett fat.

TYRA PERSÉN

- Åh men hej, inte visste jag att Nettan hade besök.

Roger gömmer snabbt plagget bakom ryggen. Han står med alla sängkläderna i en hög omkring sig.

ROGER

Joo.

TYRA PERSÉN

Å det var på tiden.

Fru Persén går in i lägenheten igen. Roger följer efter.

TYRA PERSÉN

Var är hon? Tyra heter jag förresten, Persén, dörren här mitt emot.

Bakom ryggen kämpar Roger med att få ned plagget i bakfickan.

ROGER

Ja ha ja. Hon gick ut och köpte cigaretter.

TYRA PERSÉN

Ja se Nettan, en sån bohem, är hon röksugen så slänger hon bara på sig kappan och rusar iväg, även om hon så är naken under.

Hon räcker över sockerkakan med en menande blick åt Roger.

TYRA PERSÉN

Jag ville bara att hon skulle smaka lite på sockerkakan jag just bakade.

ROGER

Det blir hon nog glad för.

TYRA PERSÉN

Nu ska jag kila igen, hälsa Nettan

Hon går mot dörren och vinkar åt Roger. Han är just på väg att vinka tillbaks då han fastnar med handen i plagget som sticker ut från bakfickan så det blir ett krystat leende och ett knixande på huvudet. Så fort hon stängt dörren försöker Roger lägga ifrån sig kakfatet men lägenheten är så belamrad så han hittar ingenstans att ställa det förrän han hör Nettan öppna dörren. Han slinker in i badrummet och skjuter igen dörren. Genom en smal springa ser han Nettan komma in. Hon ska just ta av sig rocken då Roger nyser. Reflexmässigt får han med sig underplagget mot näsan men det hjälper inte för han råkar stöta till badrumsdörren så den glider upp. Nettan vänder sig om och får syn på honom. Han försöker generad slänga ifrån sig det silkiga spetsplagget. Hon sveper rocken tätt om sig igen.

NETTAN

Vad vill du?

ROGER

Moster bad mig lämna den här,,

Roger räcker henne sockerkaksfatet och försöker med ett fånigt leende gå mot dörren, men plötsligt kommer Tyra Persén in igen. Nettan bara stirrar på henne.

TYRA PERSÉN

Jag tog med mig en sockerkaksbit till,,

Hon knuffar till Nettan i sidan med en blink i ögonvrån.

TYRA PERSÉN

,,nu när ni är två.

Nettan bara står och glor som om hon inte riktigt fattar.

TYRA PERSÉN

Så ta den här biten nu så ska jag inte störa, ni har väl fullt upp med att lära känna varann. Så, nu smiter jag tillbaks och dricker kaffe med min syster.

Fru Persén går igen med en blink åt Nettan som bara står och fattar ingenting. När dörren slagit igen bakom henne försöker Roger ett litet leende åt henne igen men hon är iskall.

NETTAN

Vad gjorde du med den där?

Hon pekar på spetsplagget som Roger bara lyckats tappa mellan fötterna.

ROGER

Nä jag snö,, ingenting.

NETTAN

Jag såg ju hur du, fan hon är ju inte riktigt klok menar hon att jag ska ha en sån där pervers djävul här,,

Hon skyndade sig mot ytterdörren. Roger rusar fram och försöker stoppa henne.

ROGER

Nä vänta låt mig förklara.

NETTAN

Släpp mig.

Roger får tag i hennes kappa och försöker dra in henne i lägenheten.

NETTAN

Ditt äckel, släpp sa jag ju.

ROGER

Vänta det är inte alls så att,,,

Roger drar till så hårt han kan och kappan glider upp. Hon är naken under och skriker allt hon orkar och drar kappan tätt om sig igen. Roger försöker lägga en hand över hennes mun, hon faller och han efter rakt på henne. Hon skriker så högt hon kan.

NETTAN

Hjälp han våldtar mig! Hjälp! Hjälp!

Roger sliter åt sig sin väska och i full panik rusar han ut genom ytterdörren som han lämnar öppen efter sig.

11. INT. TRAPPHUSET. DAG.

Nettans skrik ekar i trapphuset och Roger skyndar sig ned för trapporna. När Roger kommer fram till dörren ut mot gatan stannar han upp och ser förfärat att vägen ut är blockerad av två män som försöker baxa in en mycket stor låda genom dörren.

BERRA

Vad är det de skriker om där uppe?

Roger ser förvånat på honom och vet inte vad han ska svara.
Nettans rop ekar ilsket genom trapphuset.

NETTAN

Ta fast honom! Ta fast det där sjuka äcklet!

Berra spanner ögonen i Roger.

BERRA

Va fan har du gjort med henne?

Roger ler urskuldande och drar sig undan.

PÄRRA

Vart är du på väg?

ROGER

Ingenstans jag,, bara,,

Lådbärarna försöker ställa ifrån sig lådan som kilar fast sig i dörren.

PÄRRA

Du stannar här.

Plötsligt kommer hissen ned och en gammal dam stiger ur. Hon stirrar stridslystet på Roger.

GAMMAL DAM

Vad är det här för liv?

PÄRRA

Akta sig damen det där är en farlig typ.

Damen vänder sig om mot flyttgubbarna.

GAMMAL DAM

Tror ni inte vi kan handskas med sådana i det här huset?

Hon klipper snabbt och resolut till Roger med handväskan. Han retirerar in i hissen och trycker på knappen till översta våningen. Flyttgubbarna skriker efter honom så det ekar.

BERRA PÄRRA

Kom tillbaks. Stanna där. Stanna.

På nästa våning står Nettan, hon bultar på dörren mittemot sin egen.

NETTAN

Tyra! Öppna!

Hon ser inte att Roger åker förbi. Hissen stannar och han kliver ur på översta våningen vid dörren som prästen nyss knackade på. Han ser sig desperat omkring. Plötsligt kommer en

kvinna som heter Carina ut från vindsdörren. I famnen har hon en massa prydligt vikt tvätt.

CARINA
Vilket jävla liv,.. Är det du som är doktor Scheerer?

ROGER
Nä, jo, ja det kanske man skulle kunna,,,

CARINA
Det var jag som ringde, Carina Olsdotter. Hej. Ledsen om du fått vänta, jag var bara uppe på vinden och hämtade tvätten.

Plötsligt går Carina fram till trappschaktet bakom hissen och skriker allt hon orkar ned för trappan.

CARINA
Håll käften då! Man får ju aldrig en lugn stund i det här huset.

Från våningen under sticker Nettan ut huvudet och blänger upp. Hon svarar med att skrika tillbaks.

NETTAN
Det ska du säga! Så som du brukar skrika men det finns faktiskt dom som kanske har en smärtsam anledning att skrika.

CARINA
Å det där var bara avundsjuka. Tror du är så tuff och ball, om du bara vågade visa nått annat av dig själv så skulle du inte vara så ensam.

Hon muttrar lågt för sig själv.

CARINA
Sippkärring.

NETTAN
Jag hö, hörde nog,, men vi vet nog hur du har det med alla karlar som springer här.

Det bullrar till om lådan nere i trappan så det sjunger om det och flyttgubbarna svär så det ekar. Roger trampar nervöst omkring då Carina vänder sig om mot honom igen.

CARINA
Åh vad skönt att du kunde komma så snabbt.

Hon sträcker leende fram handen och Roger skakar den tafatt samtidigt som han försöker hålla ett öga på bråket i trapphuset. Flyttgubbarnas tunga steg ekar. Carina öppnar dörren, samma som prästen knackade på, visar in Roger och viskar förtroendefullt.

CARINA

Dom är så fyrkantiga i det här huset.

Hon stänger efter dem. Strax efter kommer gubbarna. De stannar upp och springer sedan vidare upp till vinden.

12. INT. CARINAS LÄGENHET. DAG.

Carina går före Roger in i lägenheten. Bakom ryggen på henne ser han sig omkring och blicken fastnar på en förgylld skulptur som han inte kan låta bli att fingra på. Snabbt som ögat har han öppnat sin axelväska och skulpturen försvinner ned i den.

CARINA

Det var jättefint att du kunde komma. Som jag sa så har jag försökt få med honom till en terapeut i ett par års tid nu men det är helt omöjligt med honom, han vill bara inte lyssna på det örat. Jag tror att han känner någon slags konkurrens mot sitt eget yrke liksom. Visst är det löjligt.

Hon vänder sig om mot honom och han låtsas som ingenting och nickar lite förvirrat.

ROGER

Ja ha,, jo det låter lite konstigt,, det gör det!

Carina nickar nöjt åt honom.

CARINA

Ja men nu ska han allt få se, jag är säker på att du kan få honom på andra tankar. Han kommer när som helst det är jag säker på.

ROGER

Ja jag vet inte om jag egentligen är så bra på sånt här. Det kanske, vore bättre om,,

CARINA

Man ska inte be om ursäkt för sig själv.

13. INT. TRAPPHUSET. DAG.

Susanna kommer ut i trapphuset från Almas lägenhet.

SUSANNA

Jag stoppar en taxi på gatan.

Flyttgubbarna passerar förbi. När de möter Susanna blänger de till på henne men säger inget. Susanna följer efter dem och möter Tyra Persén med syster, Greta, och systerson, Karl, på väg uppför trapporna. Karl som är en skygg men snygg ung man

bär på två stora resväskor och systrarna pratar med varann. När den blyge Karl, bakom ryggen på de två kvinnorna, passerar Susanna vänder han sig mot henne och blinkar flirtigt och fräckt. Susanna tittar förvånat på honom och förstår ingenting. Hon kan inte låta bli att följa honom med blicken när de försvinner uppför trapporna, hela vägen så flirtar han med henne ända tills hans mamma vänder sig om och tar honom i örat, sedan är de uppe på nästa våning utom synhåll för Susanna. Strax efter hör hon dörren slå igen om dem. Nere vid hissen börjar de två flyttgubbarna baxa in sin låda i hissen. Strax innan Susanna kommit fram till porten smyger prästen in. Hon följer honom med blicken och ser honom passera flyttgubbarna och Nettan som kommer rödgråten med en tvättkorg i famnen. Nettan fortsätter ned i källaren och Susanna går ut på gatan.

14. INT. CARINAS LÄGENHET. DAG.

Det ringer på dörren och Carina skjuter iväg Roger till en liten garderob.

CARINA

Ställ dig här så länge så ska du få se hur han är.

Roger försöker lamt göra motstånd men hon skjuter bryskt in honom.

ROGER

Jag lider av cellskräck,,

CARINA

Jag lämnar dörren på glänt lite grann.

Hon knuffar in Roger i halvmörkret och går. Han suckar över sitt öde och muddrar kavajerna som hänger i garderoben. Plötsligt hör han Carina skrika till, kort, sedan dämpas skriket och hon kommer intumlande i rummet och faller på golvet. Roger ser allt genom springan i garderobsdörren. Prästen kommer efter på ett fruktansvärt humör.

PRÄSTEN

Nu ska du lära dig ett par saker.

Carina sätter sig upp på golvet.

CARINA

Oj vilken passion.

Prästen fräser åt henne.

PRÄSTEN

Håll käft. Om du ringer min fru eller mina barn en gång till, då djävlar,,,

Hon tittar upp på honom, trotsigt men med tårar i ögonen.

CARINA

Du känner inte ens energin i det här rummet.

Prästen tittar förvånat på henne.

PRÄSTEN

Va?

CARINA

En till energi, du känner inte det? Jag känner det helt klart.

Hon sluter ögonen och vänder handflatorna uppåt.

CARINA

Känner du inte?

Prästen ser sig lite vilset omkring i rummet.

PRÄSTEN

Ja kanske. Vad menar du?

Hon vänder sig i triumf mot garderoben.

CARINA

Du kan komma fram nu.

Hon torkar sig om ögonen och ler ett segerleende mot prästen när Roger försiktigt tittar fram från garderoben.

CARINA

Dr Scheerer är astroterapeut, han ställde mitt horoskop i telefonen och det stämde exakt. Så jag förklarade vår situation för honom och bad honom komma och hjälpa oss.

Roger tittar olyckligt på de två och vet inte vad han ska hitta på men prästen finner sig snabbt, rättar till sitt utseende och sträcker fram handen åt honom.

PRÄSTEN

Hej, Ulf,, Uffe.

Roger skakar hand med honom och hummar lite medhållande.

PRÄSTEN

Så fint att ni kunde ställa upp på Carina så snabbt, jag tycker också det är viktigt att man ställer upp så fort man kan när en medmänniska behöver en.

Roger försöker sig på något som ska se ut som en kollegial nick till svar.

ROGER

Ja just det.

15. INT. TRAPPHUSET. DAG.

Susanna släpar ut Alma från lägenheten med ett fast grep om hennes arm. Den gamla damen stretar emot så gott hon kan.

ALMA
Jag åker inte tillbaks.

SUSANNA
Nu slutar du och tjafsa, rymma från sjukhuset vid din ålder, du borde skämmas.

ALMA
Jag skriker.

SUSANNA
Skrik du, varsågod.

Plötsligt höjer Alma rösten.

ALMA
Hjälp, hjälp.

Skriken ekar i trappan och plötsligt så slås den ena dörren efter den andra upp och de gamla hyresgästerna skyndar till hjälp. Överrumplad av den plötsliga effekten finner sig Susanna plötsligt omringad av husets invånare som blänger elakt på henne.

ALMA
Hon försöker gömma mig på sjukhuset.

SUSANNA
Mormor är lite dålig, hon är gammal, hittar på så mycket.

Susanna försöker tränga sig igenom församlingen men den sluter sig bara tätare.

SUSANNA
Kan ni flytta på er så vi kan komma iväg. Mormor dör om hon inte kommer till sjukhuset strax.

ALMA
Tro inte på henne hon är hyresmäklare.

Ett dovt mummel av ogillande går genom församlingen.

FLERA HYRESGÄSTER
Mäklare!

SUSANNA
Vad har det med saken att göra? Jag ska hjälpa min mormor till sjukhuset.

ALMA

Hon vill bara ha min lägenhet.

Som en enda kropp skjuter församlingen tillbaks Susanna och Alma mot Almas lägenhet igen.

16. INT. ALMAS LÄGENHET. DAG.

Med en sista puff från församlingen så är Alma och Susanna tillbaks hos Alma igen. Dörren stängs om dem och Susanna står förbluffad och bara stirrar. Alma vänder sig med ett triumferande leende, tar kappen och stapplar in mot sovrummet.

ALMA

Det är en mycket unik sammanhållning i det här huset. På gott och ont, på gott och ont.

SUSANNA

Men,, vad var,,

ALMA

Nu blev jag lite trött, jag lägger mig på sängen ett tag.

Susanna står handfallen.

ALMA

Så låt mig nu vara i fred.

SUSANNA

Nä jag kan inte lämna dig så här.

Susanna kommer in i sovrummet samtidigt som Alma lägger upp benen på sängen.

ALMA

Jag skriver inte över lägenheten på dig förrän du gift dig.

SUSANNA

Gift,,!? Gifta mig!?

ALMA

Just det.

SUSANNA

Men,, men,,

ALMA

Du får lägenheten om jag vet att du kommer att bo här, inte annars, jag vill inte att det ska vara något man tjänar pengar på.

Susanna bara står och gapar och vet inte vad hon ska säga.

ALMA

Stå inte där och häng, skynda på och hitta någon.

Susanna går ut i rummet bredvid. Hon viskar för sig själv.

SUSANNA

Djävla kärring.

Alma ropar från sovrummet.

ALMA

Jag hörde nog.

17. INT. CARINAS LÄGENHET. DAG.

De sitter alla tre runt ett litet bord under pinsam tystnad och tittar på varann. Efter en stund vänder sig Carina till Roger och bryter tystnaden.

CARINA

Ska du inte prata då?

ROGER

Jag,, ja så,,

CARINA

Du ska tala om för honom hur han är och att han måste göra upp med sina modersbindningar och skilja sig eller i alla fall välja vem han älskar.

Roger tittar olyckligt på prästen som lugnt tar till orda och vänder sig till Carina.

PRÄSTEN

Terapeutens uppgift är inte att säga sanningar utan att hjälpa en att finna sanningen för sig själv, så man nu kan uppleva den. Så man ska våga säga saker som man tidigare inte vågat säga när han är med. Sönt som man nästan inte vågat tänka ens en gång.

ROGER

Just det.

CARINA

Ska jag säga saker som jag inte vågat förr.

PRÄSTEN

Javisst.

ROGER

Sätt igång bara.

CARINA

Jag kommer inte på något.

PRÄSTEN

Det kan ta lite tid och det måste det få göra också.

ROGER

Precis som när morsan släpade iväg en till PBU.

CARINA

Va?

PRÄSTEN

Det är ju en process det här.

Carina vänder sig till prästen igen.

CARINA

Hur vet du allt det här?

PRÄSTEN

Kajsa och jag har gått i många,,

CARINA

Har du gått med henne till en,,

PRÄSTEN

Det var flera år sedan, det betyder ingenting.

CARINA

Nu känner jag att det är väldigt dåliga energier här inne, väldigt dåliga energier.

Roger ser sin chans, reser sig försiktigt och försöker smita iväg men Carina får syn på honom.

CARINA

Du stannar här, se nu vad du ställt till med, nu får du ta ditt ansvar och ordna det så det blir bra igen.

Roger tittar lite borttappat på henne. Hon ser mycket uppfordrande ut.

ROGER

Ja ha.

Så tittar han på prästen som nickar blott åt honom. Roger sväljer och försöker hitta på något. Han låter blicken vandra och den faller på en tavla med pyramider och stjärntecken.

CARINA

Nå?!

ROGER

Pyramid.

Prästen stirrar på honom.

PRÄSTEN
Vadå?

CARINA
Ja!

ROGER
En pyramid.

PRÄSTEN
Vad är,,?

ROGER
Ja jo,, redan de gamla Egypterna använde
pyramiderna för att,, känslan,, liksom,,

CARINA
Å va fint,, för att sammandra de esoteriska energi-
erna va?

Hon sträcker upp händerna över huvudet i en slags
trekantsform.

CARINA
Formen av trekantsprismat samlar ihop och
koncentrerar den inre energin så man kan bearbeta
den yttre verkligheten.

Roger nickar bekräftande och Carina tittar på honom med
tindrande ögon.

ROGER
Ja just det.

CARINA
Underbart!

Med repat mod fortsätter Roger.

ROGER
Sätt er här på golvet. Så det bildas en trekant
mellan oss.

Prästen tittar misstänksamt på honom men när Carina sätter sig
på den ulliga mattan sjunker han också ned på golvet.

ROGER
Sträck upp armarna så här så våra händer möts och
bildar en pyramid.

De andra sträcker upp sina armar.

ROGER
Precis så. Och så sluter vi ögonen.

Vad gäller Carina är uppmaningen onödig för hon blundar redan.
Prästen suckar djupt men Roger tittar strängt på honom och han

sluter sina ögon. Plötsligt börjar Carina ett slags mumlande sång. Hon vajar sakta fram och tillbaks. Roger tittar förvånat på henne och sedan på prästen som lite stapplande försöker sig på samma mummel, fortfarande med ögonen slutna. Efter en stund så är Carinas och prästens händer hopflätade över huvudet och Roger ser sin chans. Försiktigt reser han sig och smyger ut.

18. INT. TRAPPHUSET. DAG.

Roger skjuter igen dörren så tyst han kan och går nedför trapporna. När han kommer ned till Almas dörr stannar han och spanar nedför trapporna. Utanför hissen står de två flyttgubbarna och grälar om lådan som kilat fast sig i hissdörren. Förvirrad ser han sig om efter en utväg. Plötsligt skjuts Almas dörr försiktigt upp och Susanna tittar ut. Snopet ser de på varann.

SUSANNA
Du?

Alma hörs ropa inifrån lägenheten.

ALMA
Vad håller du på med?

Susanna drar till sig Roger och viskar.

SUSANNA
Tusen spänn om du följer med in och bara svarar ja på alla frågor.

Roger sneglar in i lägenheten.

ROGER
Femtusen.

SUSANNA
Fem !?

ROGER
Kvalitet kostar.

Susanna bara gapar åt hans fräckhet.

ALMA
Vem är det du pratar med.

ROGER
Du försöker blåsa en gammal kärring tror du inte jag hajar.

ALMA
Susanna!

Susanna tar tag i honom och sliter honom med sig.

SUSANNA

Ok fem, men då sköter du dig.

19. INT. ALMA DURBÄCKS LÄGENHET. DAG.

Susanna går före in i sovrummet. Roger kikar in. Där ligger den gamla damen i sängen.

SUSANNA

Mormor, här är,, en som jag vill att du ska träffa.

Damen sträcker på sig så hon får syn på Roger. Hon blir lika förvånad som Roger över att de sett varann tidigare, men Roger finner sig först och går fram och skakar hand med den gamla damen.

ROGER

Goddag igen, inte visste jag,, Roger.

Han vänder sig till Susanna för att förklara.

ROGER

,,moster och jag träffades i morse just efter att du,, gått för att ringa.

ALMA

Mormor.

ROGER

Va?

ALMA

Mormor, jag är hennes mormor inte moster.

Susanna blänger irriterat på honom.

ROGER

Ja just det,, visst.

SUSANNA

Humm, Roger och jag ska gifta oss.

Roger får plötsligt något i halsen och måste hosta.

ALMA

Ska ni!?

Susanna ger Roger en bestämt blick.

ROGER

Ja,, just det.

Den gamla damen spänner ögonen i dem.

ALMA
Jaså.

Hon funderar länge innan hon fortsätter.

ALMA
Nåja då kan ni hjälpa mig ordna upp i källaren i
alla fall.

Susanna och Roger tittar på henne som om hon inte var riktigt klok.

SUSANNA
Mormor,,

ALMA
Säg inte att jag är virrig. Förresten så finns alla
lägenhets papper där så jag kan inte skriva över
någon lägenhet förrän jag har dem.

Roger vänder sig frågande till Susanna som är lika frågande hon.

SUSANNA
Kom.

ALMA
Jag tror du ska ta med dig din väska, dörren är
lite trög.

Susanna drar med sig Roger.

SUSANNA
Vi skyndar oss.

Alma ropar efter dem.

ALMA
Var försiktiga för folk i huset gillar inte att man
smyger i källaren.

Roger stelnar till.

ROGER
Va?

SUSANNA
Alla är tokiga i det här huset.

Susanna sträcker sig efter handtaget på ytterdörren.

SUSANNA
Nu går jag först och ser om flyttgubbarna är kvar.
Vänta här nu.

ROGER
Visst.

Susanna går ut i trapphuset. Roger kikar in mot Alma och går in i rummet så han inte syns. På en fris över kakelugnen står ett par silverljusstakar. Roger kan inte låta bli att pillra på den ena.

ALMA
Låt bli!

Hon skriker åt honom från sovrummet och han ställer tillbaks den med en smäll. Samtidigt kommer Susanna tillbaks.

SUSANNA
Skynda på, flyttgubbarna står och röker utanför.

20. INT. TRAPPHUSET. DAG.

Roger och Susanna kommer ut från Almas lägenhet. Ser sig kring och smiter iväg. Men ser inte att en dörr öppnas bakom deras rygg och någon kikar ut.

ROGER
Har du taskigt med cash, så kan vi ju alltid ta det i natura.

SUSANNA
Vad menar du?

ROGER
Lägg av jag såg ju hur du fick pröjs i morse.

SUSANNA
Växel.

ROGER
Va?

SUSANNA
Växel, jag fick pengar tillbaks på en tusing. Idiot.

ROGER
Ja men,,

SUSANNA
Glöm det, håll truten och gör som jag säger så får du dina pengar, OK.

ROGER
Ok, ok.

De kommer ned till hissen, lådan står kvar, fastkilad, men gubbarna är borta. Susanna öppnar dörren ner till

källarvåningen och de går ner. Strax efter smyger fru Björkum fram och kikar nedför trapporna efter dem. Hon skyndar sig upp igen. Hon har lämnat sin dörr öppen och springer över till dörren mitt emot. Bultar hårt och den öppnas strax av Major Fahlström. Hon är mycket upprörd.

FRU BJÖRKUM

Jo det är så,, dom gick ned.

MAJOR FAHLSTRÖM

Vi har ingen tid att förlora, vi får samla föreningen.

Fru Björkum nickar lydigt och skyndar upp för trappan till nästa våning. Major Fahlström knackar på den tredje dörren på våningsplanet.

21. INT. KÄLLAREN. DAG.

Susanna och Roger går nedför en källartrappa och kommer in i en lång korridor. Roger kikar in genom en öppen dörr och ser en tvättstuga upplyst av ett litet fönster precis under taket. De fortsätter vidare in i gången, nedför ytterligare en trappa och vidare i ännu en gång. De kommer fram till en dörr som är igenspikad med stora brädor tvärs över.

ROGER

Lite trög sa hon, den är ju fan igenspikad.

SUSANNA

Dom trodde det spökade här nere förr i tiden.

ROGER

Spökade?!

SUSANNA

Ja, tror du på sånt.

Roger plockar upp en kofot från sin väska.

ROGER

Äh! ,,djävla idioter.

Han ger sig på brädorna som sitter som berget. Han blir tvungen att hänga sig på brytjärnet och först när Susanna också hänger sig på så ger sig spiken. Gisslande och knarrande dras den ut. Plötsligt hörs ett vrål från andra sidan dörren. Överrumplade rusar de bort från dörren. Roger är likblek och Susanna stammar.

SUSANNA

Det är nog bara luftdraget.

Roger tittar rädd på henne.

ROGER
Luftdraget?

Hon nickar.

SUSANNA
Ja vad skulle det annars vara?

ROGER
Ja, ja, jag vet inte.

SUSANNA
Du tror på spöken!

ROGER
Det gör jag ju inte alls!

Han tar sin kofot och fortsätter med nästa bräda.

22. INT. TRAPPHUSET. DAG.

Karl kikar ut från Tyra Perséns dörr. Går fram och tittar ned för trappan och får syn på major Fahlström och herr Björkum som kommer uppför trappan. Karl skyndar sig en trappa upp och kikar ned när de stannar vid Perséns dörr.

HERR BJÖRKUM
Nä hon har besök.

MAJOR FAHLSTRÖM
Då får vi klara oss utan henne.

De fortsätter upp för trappan och Karl retirerar före. Försiktigt smiter han in på vinden och ser männen komma upp. De knackar på dörren bredvid Carinas. Den öppnas och efter ett kort mumlande släpps de in. Karl ska just gå ut då han vänder sig om och kikar in på vinden. En bit bort ser han en massa tvätt hänga på torkning. Nyfiket smyger han in.

23. INT. VINDEN. DAG.

Karl kommer in på torkvinden och får se att det inte bara är lakan som hänger på tork utan också silkiga underkläder. Han skiner upp. Med ett saligt leende går han runt dem och glor. Han ser inte Nettan som dold bakom lakanen i andra änden av rummet hänger sin tvätt. Plötsligt hör Karl henne och kikar ut bakom ett lakan. Nettan rycker till och drar sig oroligt tillbaks.

NETTAN
Vem är ni?

Karl svarar snabbt och skuldmedvetet..

KARL
Karl Cederlund.

Nettan tittar lite misstänksamt på den bildsköne unge mannen.

NETTAN
Ja man är ju lite orolig, det smyger omkring en del konstiga typer här i huset.

KARL
Ja ha.

NETTAN
Ja en sexualdåre, faktiskt. Han var inne hos mig.

Nettan fortsätter hänga sin tvätt.

NETTAN
Man undrar ju vad som rör sig i huvudet på såna där typer egentligen.

KARL
Dom är väl som folk är mest, rätt ensamma. Kanske lite olyckligare,,

NETTAN
Hur vet du det?

KARL
Ja,, jo,,

NETTAN
Är du polis?

Karl hummar och knixar lite medhållande. Nettan pustar ut och fortsätter hänga sin tvätt.

NETTAN
Å vad skönt att ni kom i alla fall, dom sa på stationen att de inte hade någon ledig för tillfället.

Karl ler tillbaks till henne men hinner inte svara förrän hon fortsätter.

NETTAN
Tror ni han kommer tillbaks?

KARL
Tja,,

NETTAN
Då måste ni ju skydda mig.

KARL

Ja,, jo visst. Ta det lugnt släpp inte in någon som ni inte litar på. Jag ska leta runt här efter spår, så ska jag se om jag,, vi, kan hjälpa er sedan.

NETTAN

Det borde vara er skyldighet att ställa upp.

Nettan som hängt upp sitt sista plagg plockar upp sin tvättkorg och börjar gå.

KARL

Visst.

Nettan nickar ett kort farväl innan hon går. Karl fortsätter saligt gå runt Nettans underkläder så fort dörren slagit igen efter henne. Han ska just ta en av dem när vindsdörren hörs öppnas igen. Han avbryter sig. En gäll kvinnoröst ekar mellan vindskontoren.

GRETA PERSÉN

KARL! KARL! Kom fram! Jag vet att du är där.

Hastigt rycker Karl till sig så mycket underkläder han kan från sträcket och gömmer dem i sin ficka. Hans mamma skyndar sig in i rummet. Hon spänner ögonen i sin son och knäpper uppfordrande med fingrarna. Karl kvider lågt och efter en stunds vända drar han upp underkläderna från fickan och slänger dem på golvet. Gretas röst är full av harm.

GRETA

Fyyy,,

Hon trampar ned underkläderna i smutsen på golvet..

GRETA PERSÉN

Och du fortsätter gegga med sånt här.

Hon vänder om på klacken och går ut.

GRETA PERSÉN

Så kom nu. Tyra har annat att göra än köra oss till sjukhuset.

Karl följer snällt efter.

24. INT. KÄLLAREN. DAG.

Roger och Susanna hänger sig på kofoten och får bort den sista brädan. Under sitter ett lås.

ROGER

Dom här låsen är hopplösa, det kommer ta tid det här.

Roger för in ett par långa böjda ståltrådar i låset. Plötsligt slocknar ljuset.

ROGER
Var det också luftdraget?

SUSANNA
Den släcks automatiskt. Jag tänder igen.

Precis innan ljuset tänds skriker Roger till.

SUSANNA
Vad är det?

ROGER
Släck igen.

SUSANNA
Det går inte den släcker sig själv.

Roger tittar upprört på henne.

ROGER
Det lös till där inne precis innan du tände.

SUSANNA
Äh! Det måste ju varit stängt i flera år.

Roger fortsätter med låset efter ett tag svär han till och håller upp en av ståltrådarna, avbruten.

ROGER
Har du en hårnål?

SUSANNA
Jag springer upp och hämtar.

Innan Roger hunnit reagera är hon på väg och han blir lämnad ensam. Efter en viss tvekan går han fram till nyckelhålet och kikar in.

25. INT. TRAPPHUSET. DAG.

Susanna kikar ut från källardörren och får syn på Fru Persén med syster Greta och den unge Karl på väg mot ytterdörren. När de har försvunnit ut skyndar hon sig upp, förbi Major Fahlströms dörr och vidare upp till Alma. När dörren slagit igen om henne kommer den församlade husmaffian ut från major Fahlström på våningen under,,

FRU FAHLSTRÖM
Vi kommer hamna i fängelse,, allihop,, i många år.

Hennes man vänder sig till henne.

MAJOR FAHLSTRÖM

Tyst kvinna,, har vi skött svåra situationer förr
så vi kan naturligtvis klara av det igen.

Han spänner ögonen i församlingen.

MAJOR FAHLSTRÖM

Bara vi står enade och ingen sviker.

Han vänder om och de följer alla efter honom ned för trappan.

26. INT. KÄLLAREN. DAG.

Ljuset slocknar och det blir mörkt. Roger kikar in genom
nyckelhålet igen. Han hör steg i trappan och viskar lågt.

ROGER

Vänta med att tända så ska jag se om jag ser något.

Det hörs lite prassel.

ROGER

Nä det är mörkt,, nej vänta där fanns ett ljus,,
fan det är någon där,,

Det prasslar igen.

ROGER

Ok, du kan tända.

Ljuset tänds. Roger sitter med ögat emot nyckelhålet och kikar
utan att vända sig om.

ROGER

Hur fan har han hamnat där?

På dörren framför honom växer det långsamt fram skuggor av
flera personer som närmar sig. Plötsligt upptäcker Roger det
och vänder sig långsamt om och får syn på hela husmaffian som
står lutade över honom. Den enda som saknas är Tyra Persén.
Major Fahlström tar fram en stor nyckel och viftar med den.
Med ett mummel av besinningslöst ursinne lutar sig alla fram
mot Roger som kryper ihop som en liten råtta i skräck.
Skuggorna växer över honom och armar sträcks ned och griper
efter honom. Han försöker krypa från ena änden av den trånga
gången till den andra men fler och fler armar får grepp om
honom. Mumlet övergår till vrål och Roger skriker i skräck.
Nyckeln vrids om i låset. Dörren knirrar upp och Roger slängs
in och landar på golvet. Han vänder sig om och möter
människornas tomma blickar då de långsamt skjuter igen dörren
som stängs med en smäll. Nyckeln hörs rassla i låset och det
enda som hörs är de tunga slagen av en hammare mot spik.

27. INT. ALMAS LÄGENHET. DAG.

Susanna står bredvid Almas säng. I handen har hon hårnålarna.

SUSANNA
Vad är det i källaren?

ALMA
Inget speciellt. Några saker som har med fastigheten att göra bara.

Susanna tittar misstroget upp på sin mormor.

ALMA
Det blir så bra skynda dig nu,,

Susanna skakar på huvudet och skyndar iväg med hårnålarna.

28. INT. TRAPPHUSET. DAG.

Susanna springer ut från Almas lägenhet. Med ett kvävt skrik hejdar hon sig då husmaffian står utanför. Major Fahlström håller i Rogers tjuvväska. Susanna backar långsamt tillbaks och de andra tränger på.

MAJOR FAHLSTRÖM
Vi ville bara se hur det står till med vår kära Alma.

Susanna nickar stumt till svar. De ler alla stelt mot henne.

MAJOR FAHLSTRÖM
Det här är ju ett hus där vi bryr oss om varann.

Susanna hinner inte svara förrän hon blivit trängd tillbaks in i lägenheten. Dörren slår igen om dem.

29. INT. ALMAS LÄGENHET. DAG.

Susanna sitter på sängkanten hos Alma som har täcket ända upp till hakan. De andra står samlade omkring och ler blott åt henne. Major Fahlström står vid fotändan och håller fortfarande Rogers väska i ett stadigt grepp.

MAJOR FAHLSTRÖM
Det gläder oss att se att ni fortfarande har hälsan. Vi står ju alla i tacksamhetsskuld till er efter all er tid i styrelsen för vår bostadsrättsförening.

Alla hummar bekräftande och ser på Alma och Susanna. Majoren vänder sig till husmaffian.

MAJOR FAHLSTRÖM

Vår förening har ju gjort det här huset rätt unikt på så vis att vi kunnat leva i lugn och ro utan störande inslag. Jag hoppas att det inte nu är någon som,,

Alma gör ett ynkligt försök att avbryta.

ALMA

Hör nu här major Fahlström,,

Han vänder sig mot Alma igen och skärper rösten.

MAJOR FAHLSTRÖM

,,inte får någon att vilja störa lugnet och bryta de traditioner vi har i det här huset.

Han gör en lång paus, mäter alla med blicken och vänder sig sedan till Susanna.

MAJOR FAHLSTRÖM

Det skulle i så fall betyda att vi blir tvungna att bemöta dem på samma sätt som de andra fridstörarna.

Susanna tittar på de andra som alla nickar införstått med detta.

30. INT. KÄLLAREN. DAG.

I den mörka källaren reser sig Roger försiktigt upp. Ser sig omkring och går försiktigt iväg. Det piper av råttor och plaskar av vatten från droppande gamla rör. När han hör ett prassel bakom sig snor han runt och backar längre in. Gången delar sig och han tvekar åt vilket håll han ska gå. Plötsligt hör han ett lågt skratt och springer iväg, rätt in i en vägg. Fallor omkull, kravlar sig upp, stapplar tillbaks, viker runt hörnet och när skrattet hörs igen springer han åt andra hållet. Plötsligt faller han ner i en stålbox full med sopor och kvider lågt. Sätter sig upp bland, kaffesump, gamla fiskben och annat trevligt som hamnar i soptunnor.

ROGER

Fan.

Plötsligt tänds en ficklampa som lyser honom i ansiktet. Han skriker till av skräck.

31. INT. ALMAS LÄGENHET. DAG.

Alma ligger och rosslar och kvider i sängen.

SUSANNA

Sluta med de där fjantet. Vad är det ni gömmer i källaren?

Alma har gråten i halsen.

ALMA

Låt mig få lite lugn och ro.

SUSANNA

Ni har låst in någon och nu sitter,, sitter,, min kille där också.

Alma tittar upp på sitt barnbarn.

ALMA

Men det var ju bara en vanlig tjuv.

SUSANNA

Han är min pojkvän.

ALMA

Som du ska gifta dig med?

SUSANNA

Slingra dig inte. Vem är den andra i källaren?

Alma viker undan med blicken och gråter.

ALMA

Jag ville ju bara ställa allt tillrätta innan jag,, innan,,

Hon förlorar sig i snyftningar.

32. INT. KÄLLAREN. DAG.

Roger sträcker händerna i luften. Han har fortfarande ficklampan i ansiktet.

ROGER

Jag har inte gjort något.

LUFFAREN

Vad gör du i sopmosen då?

Roger rycker lite fånigt på axlarna. Ficklampan släcks och Roger skymtar en raggig figur. Med skägg och långt tovtigt hår.

LUFFAREN

Jävla tur för dig att de inte satte igång den. Den pressar ihop all skit till en liten klump som gubbarna hämtar på andra sidan huset.

Plötsligt landar en soppåse tätt bredvid Roger. Förskräckt kravlar han sig ur sopmosen och tittar på soppåsen. Med ett belåtet skratt plockar luffaren snabbt åt sig den och knyter upp. Han drar upp en flaska champagne och kikar vad som finns mer i påsen.

LUFFAREN

Mmm Franz Suell, cigarrer.

Luffaren lommar iväg i de långa och vindlande källargångarna och Roger följer förbryllad efter.

LUFFAREN

Jag har hört. Allt som skriks i den här trappan, ja viskas också för den delen, ekar i det där sopnedkastet.

Han vänder sig om mot Roger med häftiga tiks i ansiktet som bryts av hans inåtvända skratt.

LUFFAREN

Lustigt akustiskt fenomen faktiskt. Jag har undrat när du skulle dyka upp. Alla hamnar vi på avskrädeshögen någon gång i livet.

33. INT. KÄLLAREN. DAG.

De går genom källargångarna.

ROGER

Jag skulle bara hjälpa en kärring och öppna dörren.

Luffaren skrattar högt.

LUFFAREN

Gick du på den enkla?

Han vänder om och går skrattande bort. Roger följer snopet med gubben bort i den mörka gången. Plötsligt kommer de in i ett rum med blått ljus, fyllt med växter och Roger ser sig förvånat omkring.

LUFFAREN

Du vet dom slänger alla sina gamla krukväxter också,, men det var först när fru Björkum slängde sin uv-lampa som det blev ordentlig fart på växterna.

34. INT. KÄLLAREN. DAG.

Luffaren öppnar champagneflaskan med en smäll och håller upp i två muggar. Han räcker den ena till Roger som sitter på en gammal låda i ett av risiga möbler och lådor inrett källarrum.

LUFFAREN

Välkommen till källaren.

Roger tittar misstroget på honom men höjer glaset och de skålar. Luffaren räcker över en cigarr till honom. Roger bara skakar på huvudet, luffaren rycker på axlarna och tänder sin egen.

LUFFAREN

Du får ursäkta men du luktar inte för trevligt efter sopmosen.

Han blåser en tjock stråle rök på Roger som genast börjar hosta.

LUFFAREN

Det är inte så dumt här,, fint hus på alla sätt och vis.

Roger ser sig kring.

ROGER

Någon vackrare utsikt kan du ju inte skryta med.

Luffaren bryter ut i skratt.

LUFFAREN

Du är ju rolig,, utsikt,, nä men sånt vänjer man sig av med under åren.

ROGER

Åren!?

Luffaren brister ut i skratt igen. Fyller på sitt glas igen och sveper det.

LUFFAREN

Nä vet du det var när dom ville bilda bostadsrättsförening,, jag var ju inte så pigg på det där,, när vi sedan började prata om priset,, ja dom var rent ut sagt oförskämda, påstod att jag misskött fastigheten och jag vet inte allt.

Han fyller sitt glas igen.

LUFFAREN

Gör det bättre själv sa jag till dom,, ja det gjorde jag.

Han sveper glaset igen.

LUFFAREN

Dom tog mig väl lite för mycket på orden.

Först bara gapar Roger sedan bryter han ut i elakt skratt.

ROGER

Istället för att pröjsa så låste dom in dig här.

Luffaren skruvar lite olustigt på sig. Roger vrider sig av skratt.

ROGER

Lite blåst så att säga,, fan du var mig en dum en.

35. INT. ALMAS LÄGENHET. DAG.

Susanna ropar rätt ut.

SUSANNA

Ni låste in honom!

Alma nickar med tårar i ögonen.

ALMA

Jag har aldrig varit särskilt religiös,, men när man närmar sig slutet så vill man,,

Hon kämpar mot tårarna.

ALMA

,,vill man ha rent samvete,, för man vet ju aldrig var man hamnar.

SUSANNA

Det är väl rätt uppenbart var du kommer hamna, efter det här.

Alma brister ut i gråt så att tårarna sprutar.

36. INT. KÄLLAREN. DAG.

Luffaren sätter på en gammal repig skiva med svängig musik. Grammofonen är en sån där gammal sliten med stor backelit-pickup som man måste dra tillbaks för att skivan ska börja snurra.

LUFFAREN

Den här kom ned för rätt många år sedan,, det är ju inte riktigt min stil av musik,, men man vänjer sig,, vad tycker du,, mer din stil egentligen, eller,,

Han börjar svänga till musiken. Nu halsar han glatt ur flaskan. Roger glor misstroget på honom.

LUFFAREN

Det är inte så dåligt här nere,, inte alls. Du dansar inte?

ROGER
Fy fan.

Luffaren tittar förvånat på honom.

LUFFAREN
Va nu då?

ROGER
Man kan väl inte dansa ensam heller, man måste ju ha en, ja en donna för fan.

LUFFAREN
Så du säger det.

ROGER
Gissa.

Skivan hakar upp.

LUFFAREN
Den hakar alltid upp sig där.

Han stänger av musiken.

LUFFAREN
Nä du, det har jag varit med om en gång, men hon bara försvann, på tjocken var hon också.

ROGER
Sålt smöret och tappat pengarna.

LUFFAREN
Jag har inte sålt något.

ROGER
Nä nä.

Luffaren rotar fram en gammal stor sliten kassa bok.

LUFFAREN
Titta här står allt upptaget, hyran för varje månad,, dom är skyldiga mig det.

Han ger Roger ett getöga.

LUFFAREN
Inga utlägg har jag haft heller och du har sett vad det har jobbats på huset. Jag har hört jobbgubbarna, så mycket jobb skulle jag aldrig spenderat på den här gamla kåken.

ROGER
Så de har sköt huset bättre än du.

LUFFAREN
Nja,, men så dom har bråkat,, aj aj alla käringar.

Han pekar ned i boken igen.

LUFFAREN

Titta om man lägger ihop det, det är var dom är skyldiga mig. En dag kräver jag det.

ROGER

Du är ju inlåst i källaren.

Luffaren brister ut i skratt.

LUFFAREN

Vem är korkad här egentligen.

Han reser sig.

ROGER

Va ska du?

LUFFAREN

Här kan du inte sitta och stinka, kom nu.

ROGER

Va?

LUFFAREN

Ja du måste ju ut härifrån.

ROGER

Ut?

Luffaren svarar inte utan går iväg i den mörka gången.

37. INT. TRAPPHUSET. DAG.

Våning efter våning ligger tom och öde. Men på första våningen sitter flyttgubbarna på lådan och dricker öl. Plötsligt kommer Karl förbi. Han nickar artigt åt dem, de bara glor på honom. Han fortsätter upp.

Utanför Nettans dörr sträcker han på sig, rättar till håret och knackar på. Hon öppnar och ser Karl. Han ler artigt åt henne.

KARL

Ja goddag igen.

Nettan tittar förvånat på honom.

NETTAN

Hej.

KARL

Jo jag pratade med dom andra,, och, vi var alla överens om att ni nog ska ha,, skydd, i det här fallet.

NETTAN

Jag vet inte riktigt,,

KARL

Nu ska ni inte bagatellisera det här. Det är ju allvarligt, det som hänt, jag kanske får stiga på så kan vi prata om det.

Han mer eller mindre tränger sig på och Nettan låter honom gå in.

38. INT. NETTANS LÄGENHET. DAG.

Karl ser sig runt i lägenheten och Nettan pekar på golvet

NETTAN

,,och han har kladdat på min tvätt som jag hade hängt på vinden.

Karl nickar att han förstått och böjer sig ned och börjar leta igenom tvätten.

NETTAN

Slängt ner allt på golvet och trampat så dom är alldeles smutsiga.

Karl plockar ut lite kläder.

KARL

Jag tar dom här.

Hon tittar förvånad på honom.

KARL

För rättsmedicinsk undersökning.

NETTAN

Är det inte bättre att ta de smutsiga då?

KARL

Jag vill hellre ha de här,, jag menar det är lättare att hitta spår av mänsklig utsöndring på de rena.

NETTAN

Fan ta honom jag hatar att tvätta.

Hon böjer sig ned på knä precis som Karl och börjar slänga ned de smutsiga kläderna i den tomma tvättorgen. Tittar upp på Karl och möter hans blick med ett leende.

39. INT. TVÄTTSTUGAN. DAG.

Luffaren öppnar en liten lucka som sitter inträngd bakom maskinen i tvättstugan. Han vinkar åt Roger och de kravlar in.

LUFFAREN

Visste man inte att man kan komma ut skulle man ju bli tokig.

ROGER

Ja ha du.

Roger ser sig snopet omkring.

LUFFAREN

Jag brukar inte tvätta på dan förstår du. Man måste vara lite försiktig, men det ska vara ledigt nu så det är ingen fara.

ROGER

Du,, du kan komma och gå hur som helst?

LUFFAREN

Det är klart, vad tror du, man skulle ju bli tokig om man inte visste att man kunde komma därifrån.

Han tittar på Roger som tvekar att klä av sig.

LUFFAREN

Men sätt i gång då. Du kan ju inte gå ut och stinka fisk.

Roger börjar långsamt ta av sig. Luffaren rotar bakom en av tvättmaskinerna och kommer fram med ett paket tvättmedel.

LUFFAREN

Man hittar alltid lite som någon har glömt. Den där slangen kan du spola av dig med. Det är i och för sig bara kallvatten men det är bättre än ingenting.

ROGER

Tack.

Luffaren skakar hand med honom.

LUFFAREN

Vi ses kanske igen.

ROGER

Tror du?

Luffaren ger honom ett skevt leende och kryper tillbaks genom luckan och stänger efter sig.

ROGER

I helvete heller.

Roger öppnar luckan till tvättmaskinen.

40. INT. TRAPPHUSET. DAG.

Systrarna Persén kommer upp för trapporna. Tränger sig förbi de två lindrigt nyktra och minst sagt amatörmässiga flyttgubbarna. Greta snyftar.

GRETA PERSÉN

Försvinna igen. Innan doktorn fick träffa honom.
Hur kunde jag få en sådan son.

Tyra svarar surt och trött.

TYRA PERSÉN

Vad tror du, inte kom han väl med storken.

Greta snyftar ännu högre.

GRETA PERSÉN

Nu vet man inte ens var han är,, han kan ju hitta
på vad som helst.

Tyra öppnar dörren och släpper in sin syster. Precis när hon slår igen dörren öppnar Nettan sin dörr, mitt emot, och kommer ut med sin tvättkorg. Innan hon stänger dörren vänder hon sig mot Karl som står med en kaffekopp i handen.

NETTAN

Ta den andra sockerkaksbiten också jag kommer
strax.

Hon vinkar åt honom och stänger dörren. Hon är på ett strålande humör och gnolar för sig själv, trycker på hissen men inget händer. Så hon går ned för trapporna med sin tvättkorg. En trappa ned möter hon flyttgubbarna som är på väg upp med sin låda.

NETTAN

Gick hissen sönder.

BERRA

Verkar så.

Nettan fortsätter gnolande ned för trappan med sin tvättkorg. Längs ned står hissen och hon går förbi bort till dörren ned till källaren. Hivar upp tvättkorgen i famnen så hon får handen fri, öppnar dörren och går in.

41. INT. KÄLLAREN. DAG.

Nettan balanserar ned för trappan, fortsätter genom den långa korridoren och stannar upp fram för en stängd dörr med en

skylten; TVÄTTSTUGA. Hon tar korgen i famnen igen Öppnar dörren och går in, fortfarande med korgen för ansiktet så hon inget kan se framför sig. När hon kommit mitt i rummet ställer hon ned korgen och går fram till tvättmaskinen och ser att det är tvätt i den. Hon svär för sig själv och går fram till tvättskrubben. Öppnar dörren och tittar på bokningstavlan som sitter på insidan. Vad hon inte ser är Roger som står längst inne och försöker gömma sig bakom några sopkvastar. När hon ska stänga dörren ser hon. Först bara gapar hon. Roger försöker skyla sin nakenhet så gott det går med en gammal overall som hänger på väggen. Sedan skriker hon rätt ut. Då skriker Roger också och hon slår igen dörren och springer därifrån.

42. INT. TRAPPHUSET. DAG.

Lådbärarna håller på med sitt slit och plötsligt hörs Nettans illvrål eka i trappan. De släpper båda lådan med en duns och skyndar ned för trapporna. De möter Nettan på väg upp för trapporna. Hon är mycket upprörd.

NETTAN

Han står där nere i tvättstugan sprittsprängande naken.

Lådbärarna tittar ned i källarens dunkel.

BERRA

Bäst vi hämtar hjälp.

43. INT. TVÄTTSTUGAN. DAG.

Den nakne Roger försöker förtvivlat få upp luckan till tvättmaskinen men den är låst och han ser sina kläder tumla runt i ett kraftigt lödder. Han springer fram till luckan han kom från men den är låst. Han bultar allt han orkar men ingen kommer och öppnar. I sin förtvivlan springer han tillbaks till städskrubben och tar den gamla blå overallen som han sätter på sig, sticker fötterna i sina skor och rusar mot dörren. Bullret av springande steg och upprörda röster får honom att hejda sig. Han vänder om och springer tillbaks, sträcker sig efter ett fönster som sitter nästan uppe vid taket och häver sig upp.

44. EXT. GÅRDEN. DAG.

Fortfarande med overallen vid höfterna och bar överkropp kravlar Roger sig genom källarfönstret ut på gården. Strax ser han husmaffian storma in i tvättstugan. Roger ser sig omkring och finner att det är en gammaldags innergård med höga murar kring. Han rusar in genom gårdsdörren tillbaks in i huset.

45. INT. TRAPPHUSET. DAG.

Roger rusar in i trapphuset, förbi hissen och mot ytterdörren. Precis när han hugger tag i dörrhandtaget hoppar prästen fram bakom en pelare i trappan där han stått gömd och hugger honom i kragen. Med ett stadigt grepp om halsen smäller han Roger i väggen.

PRÄSTEN

Ha! Jag visste det! Du var kvar hela tiden.

ROGER

Det är inte som du tro,,

Den fullständigt hysteriska prästen slår honom i magen. Roger storknar.

PRÄSTEN

Erkänn! Du knullar henne också.

ROGER

Jag vänder andra sidan till.

Prästen slår honom på kinden.

PRÄSTEN

Häda inte, även Jesus drev månglarna ur templet.

ROGER

Fan du är ju inte klok.

PRÄSTEN

Erkänn!

ROGER

Jag skiter väl i den där hysterikan.

Prästen skriker helt hysteriskt.

PRÄSTEN

Säg inte så om kvinnan jag älskar.

Sedan skriker han till och tar sig om smalbenet som Susanna just sparkat på.

SUSANNA

Skäms! Att slå dom som är mindre!

Hon försöker rycka med sig Roger men han vill inte gå tillbaks in i huset.

SUSANNA

Skynda dig dom kommer strax upp från tvättstugan igen.

Susanna och Roger hinner precis upp för första trappstegen när husmaffian stormar upp från källaren. Prästen som också hör uppståndelsen skyndar att smita iväg. Major Fahlström ger order med hela handen utsträckt.

MAJOR FAHLSTRÖM

Ni kontrollerar gatan, ni andra följer mig.

De springer alla åt var sitt håll

46. INT. ALMAS LÄGENHET. DAG.

Susanna stänger dörren efter dem. Roger försöker hitta andan igen.

SUSANNA

Va hade du gjort den där prästen?

ROGER

Skit i det du.

Susanna rycker på axlarna åt honom.

SUSANNA

Nu måste du hjälpa mig med det här.

ROGER

Glöm det.

SUSANNA

Dina femtusen? Du är inte intresserad längre?

Hon vänder om och går in till Alma i sovrummet. När Roger hämtat sig lite muttrar han för sig själv.

ROGER

Femtusen,, i helvete heller,,

Han går efter henne.

Alma ligger och yrar i sängen. Susanna sitter bredvid. Roger stormar in.

ROGER

Stänga in en människa och hålla honom på svältgränsen så där. Vad tror du man får för straff för det?

ALMA

Har du släppt ut honom?

ROGER

Fy fan!

ALMA
Blev han inte glad när du kom?

ROGER
Glad? Han vill ha stålar för lägenheten.

Roger stirrar ilsket på dem. Susanna tittar förfärat tillbaks.

SUSANNA
Pengar?

ROGER
Det har blivit en nätt summa genom åren när man räknar alla obetalda hyror.

SUSANNA
Mormor har inga pengar.

ROGER
Då blir det polisen.

SUSANNA
Ska DU gå till polisen.

Alma viftar åt henne att vara tyst.

ALMA
Hur mycket?

Roger stirrar snopet på henne.

ROGER
Ja ha,, en,, femtiotus,, hundratusen menar jag.

ALMA
Ja hur ska du ha det.

ROGER
Öö hundrafemtiotusen,, tyckte jag han sa förresten.

Alma spänner ögonen i honom och han sväljer hårt.

ROGER
Nä hundratusen var det, just det.

Alma nickar åt honom. Susanna räknar i huvudet så lutar hon sig fram och viskar till mormor.

SUSANNA
Det är en bra affär, lägenheten är värd ett par miljoner.

ALMA
Du tänker bara på en sak.

ROGER
Ett par,,

Han får en blick av de andra som får honom att knipa ihop mun.
Alma vänder sig till Susanna.

ALMA

Ska du verkligen gifta dig med den där?

SUSANNA

Nja,, jo,, visst.

ROGER

Men vi kan ju inte gifta oss om vi inte har någonstans att bo.

SUSANNA

Nä visst.

ALMA

Gå till banken och ordna det här, så åker jag
tillbaks till sjukhuset sedan.

Susanna ler varm mot sin mormor, klappar henne på handen och går. Roger följer efter. I hallen kikar Susanna genom spionögat på ytterdörren.

47. INT. TRAPPHUSET. DAG.

Genom spionögat syns husmaffian gå uppför trappan från botten-
våningen.

NETTAN

Jag är säker på att han stod där, och tvätten vems
tvätt var det i maskinen?

MAJOR FAHLSTRÖM

Ja hur det nu än var så kommer han ingen vart nu.

Han viftar med sin nyckel åt alla.

MAJOR FAHLSTRÖM

Jag låser alla dörrar med huvudnyckeln, man får
komma till mig om man vill någonstans. Så gör vi
upp en patrullista, någon på vakt hela tiden, det
måste bli ett slut på allt spring här i trappan.

48. EXT. HUSET. DAG.

Ett rep av knutna lakan slängs ut av Susanna från Almas
lägenhet på andra våningen.

49. INT. ALMAS LÄGENHET. DAG.

Susanna knyter fast lakansrepet i elementet. Roger kikar ut genom fönstret ned på gatan.

ROGER
Å fy fan.

SUSANNA
Vad är det?

ROGER
Det där går ju inte.

SUSANNA
Är du höjdrädd också?

ROGER
Klart jag inte är.

Susanna kliver över fönsterbrädan och tar tag i repet men hejdar sig då Alma kommer in stapplande med sin käpp.

ALMA
Kom i håg vad ni lovat nu. Det är min sista önskan i livet och ett sånt löfte kan man inte bryta.

SUSANNA
Vadå?

ALMA
Att gifta er!

ROGER
Va?

Hon puffar till Roger och ger honom en uppfodrande blick.

ROGER
Visst, visst, självklart.

SUSANNA
Nej då mormor, vi lovar, gå och lägg dig nu så är vi strax tillbaks.

ALMA
Ja ja, glöm inte det bara.

Susanna svänger sig ned för repet mot gatan. Roger blundar, sväljer hårt och följer efter.

50. EXT. Huset. DAG.

Vilt sparkande och med krampaktigt grepp om lakanet kommer Roger ned på trottoaren bredvid Susanna. Han håller sig om

magen och ser mycket sjuk ut. Repet hissas upp igen av snöret som går in genom fönstret de kom ifrån.

SUSANNA
Du är höjdrädd.

ROGER
Det är inte varje dag man ger svindlande löften.

SUSANNA
I morgon är det en annan "sista önskan i livet",
det är inget att bry sig om. Kom nu, dom stänger
strax.

Hon går hastigt iväg och Roger skyndar sig efter.

51. EXT. GATA. DAG.

Susanna går med raska steg, nästan springer och Roger försöker hänga på.

52. EXT. BANK. DAG.

Småspringande kommer de fram till banken precis när dörren blir låst. De bankar på dörren och försöker beveka tjänstemannen att släppa in dem. Men de får bara ett bistert huvudskak till svar.

ROGER
Vilken djävla råtta, fan ta honom, jag ska,,

SUSANNA
Snacka inte så mycket. Jag har hennes bankkort
också.

Roger tittar oförstående på henne.

ROGER
Och hur mycket får du ut på det då. Amatör.

SUSANNA
Har du en koppartråd?

Roger känner i fickorna på overallen och skakar på huvudet. Sedan ser han sig omkring och får syn på en cykel som står mot väggen en bit från bankautomaten. Han går fram, ser sig kring och sliter sedan raskt av sladden från dynamon till lampan. Han räcker över den till Susanna.

SUSANNA
Batteri.

Roger kikar till på cykeln.

ROGER
Funkar det med en dynamo?

SUSANNA
Teoretiskt, men inte praktiskt.

ROGER
Teo,, vad?

SUSANNA
Nä det gör det inte.

Roger ser sig omkring. Vid bankautomaten står en ung man med en freestyle i sin axelväska och lurarna i öronen. Roger går fram och fiskar försiktigt upp bandspelaren utan att mannen som är upptagen med automaten märker något. Snabbt pillar Roger ur batterierna. Mannen sätter genast handen till lurarna i örat och vickar på trådarna. Roger lägger försiktigt tillbaks bandspelaren samtidigt som mannen sträcker sig efter den. Mannen börjar trycka på knapparna samtidigt som han går därifrån utan att ha sett Roger. Roger går tillbaks till Susanna med batteriet och får ett leende till svar. Roger skiner stolt upp. Hon har skalat av plasten runt koppartråden och vikt den över magnetslingan på bankkortet. Susanna stoppar in kortet, automaten sväljer det med de två tunna ändarna av koppartrådarna som fortfarande sticker ut.

SUSANNA
Koppla de här till batteriet när jag säger till, med lite tur så kan vi tömma mormors konto.

Roger ställer sig så ingen ska se vad de gör.

ROGER
Så du ska råna dig själv?

SUSANNA
Koppla trådarna.

Roger fäster trådarna till polerna och muttrar för sig själv.

ROGER
Djävligt begåvat.

Det börjar blinka på den lilla skärmen. Susanna slår på siffertangenterna. Det blinkar ännu mer och hon slår igen. Roger tittar misstroget på henne men då kommer det en femhundralapp. Roger visslar till och sträcker sig instinktivt efter den. Han får en snabb smäll på fingrarna av Susanna. Hon tar sedeln. Plötsligt kommer en man och ställer sig bakom Roger och väntar på sin tur. Roger sneglar upp på honom och ställer sig så han skymmer vad Susanna håller på med. Ytterligare en kommer och ställer sig för att vänta på sin tur. Roger ler lite försiktigt åt dem.

ROGER

Lite problem att få kontakt med banken,,

Susanna plockar åt sig den ena sedeln efter den andra. I kön bakom dem blir det lite oroligt och folk sträcker sig för att se vad som händer. Roger försöker le överslätande.

ROGER

Typiskt datorer va. Tror ni dirrarna där inne behöver stå så här,,

MAN I KÖN

Men kan ni inte låta mig få pröva.

ROGER

Nä nu verkar det som det fungerar.

Han vänder sig mot Susanna och ser pengarna rinna ur maskinen.

MAN I KÖN

Ja men hur länge ska ni hålla på då.

ROGER

Det verkar just blivit nått problem igen.

Roger tittar upp hör plötsligt banktjänstemannen som kommer ut från banken.

BANKTJÄNSTEMAN

Hallå där! Vad håller ni på med egentligen?

Han tränger sig fram längs kön mot dem. Susanna räknar lugnt sedlarna som i maklig takt spottas ut ur automaten utan att släppa blicken på sedlarna hugger hon tag i Roger.

SUSANNA

Håll i nu, släpp inte trådarna.

Roger sväljer och ser sig kring. Ler mot kön.

ROGER

Djävla banker, titta vilka snobbar dom är och här får vi stå och kan inte ens få våra pengar.

Han nickar mot banktjänstemannen och en av männen i kön hugger tag i den stackars tjänstemannen.

MAN I KÖ

Va fan är det här nu då. Ska man inte kunna få ut sina pengar när man vill heller.

Banktjänstemannen försöker protestera men blir snabbt tystad.

KVINNA I KÖ

Ni med era fallskärmar, ställa till kris i landet det kan ni minsann men när vi behöver er,,

Banktjänstemannen försöker komma loss men flera av människorna håller uppretade fast i honom. Tjänstemannen skriker åt Susanna och Roger.

BANKTJÄNSTEMAN
Jag har ringt polisen.

MAN 2 I KÖN
Nu bussar dom polisen på oss också.

KVINNA I KÖ
Vem är det som är kriminella här egentligen.

BANKTJÄNSTEMAN
Släpp mig.

Plötsligt hörs polissirener tjutande närma sig.

SUSANNA
Åttioåtta och,,.

Långt ner på gatan ser Roger en polisbil med blåljusen på sladda in på gatan, motorn vrålar till då den accelererar upp mot dem. Från andra sidan gatan kommer en annan bil. Bakom dem försöker den stackars banktjänstemannen komma loss från folksamlingens upprördhet.

ROGER
Fan vi måste dra, skit i det där nu.

SUSANNA
Försök och tänk ut var vi ska springa sedan.

Susanna står lugnt och tar emot sedlarna. Roger väser.

ROGER
Vi torskar,,

SUSANNA
Nittioåtta,, släpp nu inte taget förrän kortet är ute.

Roger darrar i hela kroppen. Den första polis bilen svänger upp på trottoaren och plötsligt springer hela kön av uppretade människor kors och tvärs. Samtidigt som poliserna öppnar bil-dörrarna kommer kortet ut. Roger står kvar och stirrar på automaten. Han försöker kika in i springan där alla pengarna rann ut. Han vänder sig mot den närmaste mannen i kön, den enda som står kvar i kalabaliken.

ROGER
Fantastiskt. Helt otrol,,,

På automaten slår den blå öppetskylden över till den röda stängtskylden. Susanna vänder om och sliter Roger med sig

precis innan poliserna hunnit fram och ta honom. De rusar iväg och poliserna efter.

53. EXT. GATA. DAG.

Roger tar tag i Susannas hand och viker av in på en tvärgata med ett koppel poliser hack i häl. Roger viker av igen och springer över gatan in i en biltunnel rakt mot trafiken. Susanna håller hårt i hans hand och försöker hänga med. De mötande bilarna tutar och bromsar men Roger och Susanna ökar avståndet till de förföljande poliserna. De kommer ut ur tunneln fortfarande med poliserna efter sig. Roger springer in på en liten tvärgata och stannar framför en källardörr med en skylt över.

SKYLT
Solarium och kroppsvård.

Han slår snabbt på kodboxen som sitter bredvid dörren. Poliserna närmar sig hastigt. Dörren går upp och Roger knuffar in Susanna. Han försöker få igen dörren men hinner inte förrän polisen är framme.

54. INT. TRAPPA TILL SOLARIUM. DAG.

Roger ger upp försöken att få igen dörren och knuffar ned Susanna för den branta trappan. Poliserna sliter upp dörren och Roger slår sönder den nakna glödlampan som hänger i taket. Det blir kolmörkt.

55. INT. MODERNT SOLARIUM. NATT.

Roger puffar in Susanna genom dörren till ett väntrum. Längs väggarna sitter det en grupp män som undviker att se på varann och på väggarna sitter det affischer med välsvavade damer i minimala baddräkter. Roger skjuter Susanna mot en dörr på andra sidan rummet och samtidigt vänder han sig till en av männen.

ROGER
Ja goddag, vi är från Sveriges television och håller på med ett reportage om könshandeln här i,,

Längre kommer han inte förrän alla männen i rummet plötsligt är på väg mot dörren som Roger just kom in igenom. Samtidigt öppnar polisen dörren och kalabaliken är ett faktum, ingen kommer någonstans. Roger kan inte låta bli att skratta när han fortsätter vidare med Susanna. De kommer in i ett litet kontorsrum där en kraftig äldre kvinna kommer dem till mötes. Hon rycker Roger i örat och skriker åt honom.

MORSAN

Drar du hit polisen också, är du inte klok.

Så får hon syn på Susanna och hennes ilska övergår till ett leende och hon släpper taget om Rogers öra.

MORSAN

Men hej, har du sällskap med dig Rogge?

Hon ler med hela ansiktet och sträcker fram sin hand till Susanna.

MORSAN

Hej, du kan kalla mig morsan det gör alla här.

Susanna tar handen och viskar lite omtumlat.

SUSANNA

Susanna, hej.

Den stora kvinnan vänder sig till Roger.

MORSAN

Så du har problem?

Roger nickar till svar och morsan öppnar en andra dörr och knuffar in dem.

56. INT. SOLARIUM. NATT.

Längs väggarna i rummet står det några solariebänkar. Från en osynlig högtalare kommer en stillsam musakmelodi. Hon slänger över varsitt par solarieglasögon till dem.

MORSAN

Klä av er.

Roger och Susanna tittar förfärat på varann. Morsan slår på lysrören i solarierna.

MORSAN

Men skynda på då.

Lite valhant börjar de knäppa upp sina skjortor. Roger kan inte låta bli och snegla på Susanna och får en tuff blick av morsan.

MORSAN

Ja här är vi inte buskablyga men lite anständighet måste det ändå finnas.

Hon drar för ett plastskynke mellan Roger och Susanna innan hon skyndar ut. Roger kan inte låta bli att kika på Susannas silhuett mot det lysande solariet.

ROGER
Hur visste du det där med bankomaten?

SUSANNA
Det gjorde jag inte.

ROGER
Inte?

SUSANNA
En ren chansning.

Han ser henne lägga sig och sänka ned rören mot sig. Ett plötsligt buller får honom att skynda på och komma ned under rören. Strax efter kommer ett gäng poliser in med en ilsken morsa efter sig. De tittar till på Roger som ligger med de fåniga solglasögonen på sig under solariet. Hans bleka ben sticker ut under det skinande locket. Poliserna bara blänger på honom. Morsan viskar lågt och förnärligt.

MORSAN
Bertil Adlerman, sakkunnig på
justitiedepartementet.

Poliserna tittar på varann och bestämmer sig för att inte syna Roger närmare. De drar undan draperiet för Susanna och hinner precis bara uppfatta att det ligger en kvinna under det starka skenet innan morsan dragit för draperiet igen.

MORSAN
Men snälla ni! Har ni ingen skam i kroppen. Ni
genererar mina kunder.

Poliserna försöker säga något. Men morsan bara viftar ut dem.

MORSAN
Så! Marsch!

De går och morsan stänger dörren efter dem. Roger viskar till Susanna.

ROGER
Ligg kvar de kan komma tillbaks.

Tyst och försiktigt smyger han upp. Gläntar tyst på draperiet in till henne. Prasslet dränks av den softade musiken i bakgrunden. Letar med blicken och finner hennes kläder prydligt vikta över en stol. Tyst, vant och fingerfärdigt letar han igenom hennes handväska och plockar fram sedelbunten. När han ska smita tillbaks slänger han en blick på henne där hon ligger i skenet. Han bara gapar som förtrollad. En plötslig knackning på dörren får honom att skynda sig tillbaks bakom draperiet.

MORSAN
Det är klart.

57. INT. MODERNT SOLARIUM. NATT.

Morsan vänder sig om till sina anställda, fyra stycken kvinnor klädda i bylsiga träningsoveraller i skarpa färger. Dom hade sett mer sportiga än syndiga ut om det inte var för de långa röda naglarna, de grälla läppstiften och blixtlåsen i jackorna som är öppna ända ned till naveln.

MORSAN

Nu ska vi inte bråka med Rogge för det här.

Hon sänker rösten.

MORSAN

Han har äntligen träffat en flicka.

Ett glatt sus går genom församlingen.

MORSAN

En fin flicka så nu ska vi visa oss från vår bästa sida.

Som på en given signal drar flickorna upp blixtlåsen i sina löst sittande träningsjackor ända upp i halsen.

58. INT. SOLARIUM. NATT.

Roger klär på sig. Han sneglar mot andra sidan skynket och ser konturerna av Susanna som också får på sig sina kläder. Morsan knackar på dörren och kommer in.

MORSAN

Kom nu så får ni lite att äta.

Hon stänger dörren efter sig och Susanna drar undan draperiet in till Roger.

SUSANNA

Jag måste skynda mig tillbaks.

59. INT. MODERNT SOLARIUM. NATT.

Roger går före Susanna ut i väntrummet där de sportklädda kvinnorna skyndar sig att duka ett uppställt bord fullt med mat och dryck.

ROGER

Äh men morsan vi har inte riktigt tid med det.

MORSAN

Prat, hela stan är ju full av poliser som letar efter er, nå ni får nog vänta ett tag tills det lugnat ned sig där ute.

Roger rycker på axlarna åt Susanna som ser oroligt på honom.
Morsan går fram till Roger och knuffar iväg honom.

MORSAN
Hjälp till och bär in nu.

Roger lommar iväg och morsan vänder sig till Susanna.

MORSAN
Ja jag är ju inte hans riktiga mor. Vi tog hand om honom när hans riktiga mamma dog.

SOLARIE KVINNA - 1
Vad skulle morsan göra? Han var ju så liten.

Susanna sneglar oroligt bort mot Roger.

MORSAN
Jag har i alla fall gjort vad jag kunnat för att uppfostra honom. Inget knark eller annat snusk om du förstår vad jag menar.

SUSANNA
Ja ha.

MORSAN
Ja du behöver inte vara oroligt för nått sånt, det lovar jag.

En annan av solarie-kvinnorna som bär in flaskor till bordet, blinkar med ena ögat åt Susanna och viskar.

SOLARIE-KVINNA 2
Garanterad oskuld. Det har vi sett till.

Susanna ler generat till svar.

60. INT. MODERN SOLARIUM. NATT.

De sitter alla runt bordet och skrattar och glammar. En av solarie-kvinnorna lutar sig förtroendefullt till Susanna.

SOLARIE-KVINNA 2
Han var så söt,, skulle hjälpa oss med att fixa lite silkiga attiraljer, som våra kunder uppskattar du vet, sådana där franska från NK.

Susanna slänger en snabb road blick på Roger.

SUSANNA
Jo jag vet.

MORSAN
Nå men det där är väl inget att dra upp nu.

De andra kvinnorna protesterar med ett skratt och Roger vrider besvärat på sig och sjunker ned i stolen.

SOLARIE-KVINNA 2

Så kommer lilla plutten då så stolt,,

Hon avbryter sig och skrattar.

SOLARIE-KVINNA 2

,,och så har han pillat med sig gamla blommiga tantbaddräkter,,, så vi skratta,,

Till och med morsan är tvungen att skratta med.

SOLARIE KVINNA 2

Det var inte lätt, att förklara vad det var vi ville ha. Men du lärde dig ju med tiden.

Roger glor ned i bordet och morsan vänder sig till Roger med ett stolt leende..

MORSAN

Fast nu håller han inte på med sånt.

Sedan vänder hon sig till Susanna.

MORSAN

Nu är det ordning på honom en trognare man kan du aldrig få, tro mig.

Susanna ler stort och Roger blänger ilsket på henne.

61. EXT. MODERNT SOLARIUM. NATT.

Morsan kikar ut från ytterdörren och ser att kusten är klar, nickar åt dem att komma och Roger och Susanna går ut på gatan igen. Morsan nyper Roger i ena kinden och pussar honom på den andra. Hon sänker rösten.

MORSAN

Det är en hemskt söt och fin flicka, var nu rädd om henne.

Roger bara fnyser och buffar sig loss, surmulet går han iväg. Morsan vänder sig till Susanna och ger henne en stor blöt puss på kinden.

MORSAN

Hälsa nu din mormor och hoppas att hon kryar på sig. Du ska veta att du alltid är välkommen hos oss.

SUSANNA

Det var jätte trevligt.

MORSAN

Ja säg bara till när ni ska förlova er så ordnar vi med kalaset.

Susanna kan inte hejda ett glatt skratt.

SUSANNA

Ja det lovar jag.

Morsan sneglar bort mot Roger som släntrar ned för gata bort från dem. Så tar hon upp den stora sedelbunten.

MORSAN

Jag såg att Roger hade de här, det är bäst att du tar hand om dem. Han har aldrig kunnat sköta pengar.

Susanna tar emot pengarna med stora ögon.

SUSANNA

Tack.

Morsan ler åt henne och puffar iväg henne.

MORSAN

Vi ses snart.

SUSANNA

Visst. Hej då.

Hon stoppar på sig pengarna och skyndar ikapp Roger. Hon stoppar sin hand under hans arm.

SUSANNA

Vad snälla dom är.

ROGER

Äh dom kan aldrig fatta att man blivit vuxen.

De rundar hörnet och kommer ur synhåll för morsan. Susanna släpper greppet om hans arm lite generad.

SUSANNA

Ja,, jag ville inte göra henne besviken.

Med en liten blick av saknad tittar han på henne. De ser på varann under tystnad en stund innan han söker efter orden.

ROGER

Ja ja,, nu har du ju pengarna, det,, det är väl bara att gå ned och ge gubben dom så är lägenheten din.

SUSANNA

Ja ha,, visst,, dina femtusen.

ROGER
Ja visst,,

Susanna börjar gräva i handväskan som Roger tidigare tömt på pengar. Plötsligt ser han förfärad ut.

ROGER
Nä nä,, för fan,, det är helt ok,, visst, det bjuder jag på.

SUSANNA
Säkert?

ROGER
Säkert.

SUSANNA
Det var rätt kul i alla fall.

ROGER
Visst,, helt Ok.

SUSANNA
Bäste jag skyndar mig då. Hej då.

ROGER
Hej,, hej.

Hon går och lämnar honom ensam. Han svär lågt för sig själv.

62. INT. BAR. NATT.

Roger sparkar upp dörren till den slitna baren. Som ett åskmoln går han fram till disken. Han hejar på en sliten kompis och slår sig ned bredvid och vänder sig till bartendern.

ROGER
Whisky,, hel flaska.

POLARE
Va nu? Har du flyt.

Roger ger honom en trött blick.

POLARE
Va? Inte fan har du råd att med den där.

ROGER
Du ska veta att man får inget gratis. Det kostar på att dra in de stora stålarna.

Han vänder sig till bartendern igen, fortfarande lika trött och surt.

ROGER
Bira till alla.

BERTENDERN
Alla?

ROGER
Alla.

Bartendern vinkar till sig servitören och börjar hälla upp öl som delas ut till alla i lokalen. Rogers polare bara gapar. Roger sitter med blicken förlorad långt bort. När ölen är utdelad lägger bartendern notan på disken framför Roger. Roger vänder sig till kompisen.

ROGER
Så här mycke flis har du aldrig sett i hela ditt liv, men du ska inte tro att det kändes bra att fixa dom.

Han stoppar handen i fickan.

63. EXT. HUSET. NATT.

Med tunga steg går Susanna mot huset. Strax innan hon kommer fram svänger en stor skåpbil med skrikande däck in på trottoaren framför henne. Från framsätet stiger två stadiga killar med ordningsvaksbrickor på bröstet ut. Den ena håller upp handen och stoppar henne, den andra öppnar bakluckan och hugger tag i Roger som blöder näsblod. Med ett ryck slänger han ned Roger på gatan. Susanna ser förskrämt på dem.

VAKT
Han säger att du ska pröjsa.

Susanna tittar till på Roger som kravlar på fötter och mumlar nått bakom handen som han håller om näsan. Susanna vänder sig till vakten igen.

SUSANNA
Va?

VAKT
En tusing för en pavan, en tusing för ölen, en för körningen och två för inredningen.

Susanna plockar upp pengarna och betalar. Vakterna hoppar in i bilen och kör iväg. Susanna vänder sig om mot honom och skakar på huvudet.

SUSANNA
Vad va det där nu då?

ROGER

Ja vad fan,,. Det var en brud,, ja, som inte ville ha mig.

Susanna stoppar på sig sedelbunten igen.

SUSANNA

Jag trodde du fick sånt gratis.

ROGER

Man kan ju inte hålla på så med sin familj heller.

SUSANNA

Du är snabb i vändningarna det är inte mer än en halvtimme sedan vi skildes.

ROGER

Ähh, va fan. Det är ju,, äh! Skit i det.

Roger sätter sig på ett teleskåp vid husväggen och skakar bistert av lite blod från handen.

ROGER

Har du en näsduk?

Susanna räcker honom sin näsduk. Medan Roger torkar av sig mumlar han för sig själv.

ROGER

Fan bli bortrövad av en gammal kärring, vara hjälpsam och få stryk. Är det livets mening det?

Hon skrattar till och stryker honom över kinden.

SUSANNA

Du är rätt speciell.

Hon ser honom djupt i ögonen. Roger sväljer hårt och börjar stamma.

SUSANNA

Jag förstod att du skulle dyka upp när du inte hittade pengarna.

ROGER

Nä,, vad då,, jag,, det var för,,

Plötsligt öppnas dörren till huset och Carina tittar ut. Hon ropar med desperation i rösten.

CARINA

Hallå, kom fort,, fort.

Roger pressar sig mot väggen så huvudet försvinner bakom en stupränna. Susanna sneglar till på Roger.

SUSANNA
Jag måste gå.

Hon ger honom en klapp på kinden.

SUSANNA
Tack igen.

Hon skyndar sig fram till Carina. Roger ser snopet efter henne.

CARINA
Å där är du, vi har letat så. Men nu är det nog för sent.

Susanna blir likblek ser oroligt på henne.

CARINA
Det verkar som hela huset är upp och ned, jag vet inte vad som händer men alla dörrar är låsta och,, så nu detta,,

Susanna bryr sig inte om hennes pladder utan tränger sig in och skyndar uppför trappan. Carina släpper ytterdörren och springer efter. Roger sitter en stund, tittar ut i luften, sedan reser han sig bestämt och går ut på gatan. Tittar upp mot Almas fönster, går fram och känner på porten. Den är låst. Ser sig omkring och hittar Almas bankkort på marken framför dörren. Han plockar upp det och stoppar in den i springan mellan dörren och karmen. Strax får han låskolven att glida åt sidan och kikar försiktigt in. Tar ett djupt andetag och smiter in.

64. INT. TRAPPHUSET. NATT.

Försiktigt smyger han förbi hissen och går ned i källaren.

65. INT. KÄLLAREN. NATT.

Roger sliter undan brädorna som sitter för dörren igen. När han ska ge sig på låset öppnas dörren och luffaren står innanför.

LUFFAREN
Skynda dig.

ROGER
Va?

Luffaren bryr sig inte om honom utan försvinner in i de mörka gångarna. Roger skyndar sig efter.

LUFFAREN

Här har det hänt grejer, hela huset är upp och ned.
Kärringen Durbäck är död.

ROGER

Har hon mulat?!

LUFFAREN

Visst ser'u.

De kommer fram till sopmosen och sopnedkastet. Luffaren lutar sig fram och lyssnar.

LUFFAREN

Lyssna.

Roger lutar sig fram och hör ett sammelsurium av röster långt i fjärran.

LUFFAREN

Här händer det grejer, oj oj, var ska det sluta.

Roger harklar sig.

ROGER

Du,, jag vill snacka lite affärer.

Luffaren vänder sig inte ens om mot honom när han svarar.

LUFFAREN

Det är klart.

66. INT. ALMAS LÄGENHET. NATT.

Alma ligger i sängen med tom blick, utslaget hår och klädd i vit nattsärk. Ett ljus brinner på nattduksbordet och bredvid, Susanna, som håller sin mormor i handen och gråter.

SUSANNA

Jag som bara tänkte på mig själv och mitt.

Prästen och Carina står andaktsfullt strax bakom.

PRÄSTEN

Se så mitt barn. Gud kallar till sig dem han älskar.

Prästen lägger en faderlig hand på Susannas axel och Carina kramar om henne. Prästen sluter ögonen på Alma, tar hennes händer och knäpper dem över bröstet.

SUSANNA

Men vi skulle ju bara,,

Prästen tittar medlidsamt på henne.

PRÄSTEN

Vad kan läkarvetenskap förmå mot Guds vilja. Hon är i Guds händer nu. Låt oss be. Vi får inte låta vår förtvivlan störa denna stund, av andakt.

Carina nickar åt honom och han sätter sig på en stol vid sängen, sluter ögonen, knäpper händerna och lutar huvudet långsamt mot sina knogar allt under ett lågt mummel. Plötsligt rusar Roger in i sovrummet där Susanna ligger och gråter vid sin mormor. Carina tittar upp på honom.

CARINA

Dr Scheerer?

Roger försöker sig på en slags distingerad bugning men han har bråttom och skyndar sig fram till Susanna.

ROGER

Pyramiden över huset är mycket stark. Kraften till exempel,,

Han sluter ögonen och höjer ansiktet mot taket. Susanna tittar med sina rödgråtna ögon förvånat upp på honom.

ROGER

Jag känner att den anhöriga till denna döda kvinna borde,, borde, titta på stjärnorna,, i denna stund.

Han drar upp Susanna på fötter och viskar till henne.

ROGER

Skynda dig dom kommer.

Prästen reser sig och tar tag i Roger.

PRÄSTEN

Nu får du ta det lite lugnt,,

Men Carina tar tag i prästen och håller i honom.

CARINA

Jag tror doktor Scheerer vet vad han gör.

Roger knuffar ut Susanna och vänder sig till prästen och Carina.

ROGER

Ni ska veta att jag uppskattar att ni stannar så troget. Vi går ut på gatan en stund och ser upp mot himlen.

Så skyndar han sig efter Susanna.

67. INT. TRAPPHUSET. NATT.

Roger knuffar Susanna framför sig upp till nästa våning. Genom gallret till hisschaktet ser de husmaffian och de två flyttgubbarna smyga upp till Almas dörr. Susanna förstår med en gång allvaret i situationen och de skyndar sig vidare uppför trappan, förbi den stora lådan som står på tvärsen på en av våningsplanen. När de kommer fram till vindsdörren är den låst.

ROGER

Fan dom har låst. Har du,,?

Susanna skakar på huvudet. Plötsligt hörs en tunn men instängd vissling. Roger öppnar luckan till sopnedkastet.

LUFFAREN

Bröstfickan.

Roger känner efter i overallens bröstficka och hittar en nyckel. Han lutar sig ut i sopnedkastet igen.

ROGER

Tack.

Susanna tittar förvånat på honom.

ROGER

Jag känner honom.

Han öppnar vindsdörren och stänger den tyst efter sig. Strax efter kommer major Fahlström och herr Björkum upp för trappan. De känner på dörren och den är låst.

HERR BJÖRKUM

Den är låst, har dom nyckel?

Majoren fräser till svar.

MAJOR FAHLSTRÖM

Hur skulle de kunna ha det? Det är bara jag som har huvudnyckel. De måste gömt sig i en lägenhet och smitit ut bakom ryggen på oss, skynda dig ned på gatan.

De två männen skyndar sig ned för trapporna igen.

68. INT. VINDEN. NATT.

Roger och Susanna står med örat mot dörren och pustar ut. De går in till den stora torkvinden.

SUSANNA

Jag vet inte, jag kan ju inte lämna mormor så där,,
jag vet inte vad jag ska göra.

ROGER

Skit i det, nu vi måste härifrån.

SUSANNA

Jo men,, men,,

ROGER

A,, e ,, jo,, jo, vi lovade henne att gifta oss,,
och nu är hon död. Det var hennes sista önskan jag
vet inte om vi måste,,

Susanna ler i sin bedrövelse åt honom.

SUSANNA

Det var ju jag som lurade in dig i det här. Lämna
det dåliga samvetet till mig.

ROGER

Jaha.

Plötsligt hörs vindsdörren knarra upp och de stelnar till, ser
sig kring och rusar fram till stegen upp till taket. Ljuset
från trapphuset kastar en lång skugga av en person, in över
torkvindens golv. Roger och Susanna skyndar sig upp för stegen
men hinner inte upp till takluckan förrän personen står i
rummet.

ALMA

Susanna, är du där?

Susanna och Roger stelnar, vänder sig långsamt om och sätter i
halsen när de får syn på Alma Durbäck. Hon har sitt hår
utslaget och sin vita nattsärk på sig. Ljuset från trapphuset
strålar bakom henne när hon går dem till mötes.

SUSANNA

Mormor! Jag trodde,, hur kom du,, jag menar,,

De skyndar sig ned för stegen och fram till den gamla damen
som viftar bort deras förvåning. Susanna kramar om henne.

ALMA

Åh jag somnade. När dom där hycklarna stod där så
fortsatte jag och blunda. Har aldrig kunnat med
dom. Hemska typer.

SUSANNA

Men du är ju sjuk. Du får inte springa omkring så
här.

ALMA

Strunt, jag har aldrig mått så bra som nu.

SUSANNA

Men,, vi måste härifrån,, dom är helt tokiga i det här huset, dom kommer slänga in oss i källaren.

ALMA

Äh! Nu vill jag se dagen gry och känna morgonbrisen. Kom.

Hon går iväg mot stegen men Susanna försöker hindra henne. Alma skakar av sig sin dotterdotter och vänder sig till Roger.

ALMA

Jag vill se staden där jag levt mitt liv.

Roger vänder sig till Susanna.

ROGER

Vi kan klättra över till nästa hus och ned genom taket där.

Susanna nickar till svar och Roger tar Alma under armen och hjälper henne upp. Den gamla damen skrattar för sig själv. De klättrar upp och Susanna följer efter.

69. EXT. TAKET. NATT.

Susanna kommer upp ur takluckan och ser Alma balanserar på nocken med händerna utsträckta. Dagens första ljus över staden växer vid horisonten.

SUSANNA

Snälla mormor, sätt dig ned.

Men Alma bara viftar undan henne.

ALMA

Äh det är inte farligt, jag lovar. Å det känns som om jag kan flyga.

Hon snurrar långsamt runt och försöker till och med att stå på ett ben. Roger vänder sig till Susanna.

ROGER

Vi kommer inte över till något annat hus.

Susanna ser sig kring. På ena sidan taket är en stor vägg där nästa ännu högre hus står och på andra sidan är huset mycket lägre.

SUSANNA

Typsikt, dom är ju inte kloka,, när jag kommer härifrån ska jag sätta dit dom så det skvätter, för gubben i källaren och allt.

ROGER

Nä, det är ingen fara med honom, han kan komma och gå som han vill.

SUSANNA

Va?!

ROGER

Han är ändå trött på livet,, du vet en gång i tiden,, när han höll på med affärer, när han skulle köpa just det här huset faktiskt så,, ja han hade åkt till stan för att ordna allt, det tog lite tid och när han kom tillbaks till Södertälje där han bodde så hade hans fru bara försvunnit,, hon va med barn och allting också,, så,, han tyckte aldrig om huset och när dom slängde ned honom i källaren var han bara glad att någon tog hand om skiten. Man kan ha kunnat komma och gå som han vill hela tiden.

SUSANNA

Är det sant?

ROGER

Han sa så i alla fall.

Almas skratt avbryter dem.

ALMA

Ett helt liv har jag bara stuvat undan alla bekymmer i källaren och så är det så vackert på taket. Å känner ni inte vinden, vad frisk den är.

Roger och Susanna tittar på den gamla damen som lyckligt snurrar runt.

ALMA

Åh jag har alltid drömt om att bara sväva bort över stan. Som ett litet flygplan i zick zack mellan skorstenarna.

ROGER

När jag var liten drömde jag att man kunde simma genom luften. Det var bara att slappna av tillräckligt, precis som i vattnet, bara man vågade så kunde man simma hur som helst upp och ned precis som en liten spermie,,

Alma brister ut i ett gapskratt och sätter sig. Roger tittar generat ned på gatan. Susanna skrattar glatt, ser på den förbryllade Roger med stora ögon och knuffar honom i sidan.

SUSANNA

Ja men fortsätt då.

ROGER

Åh,, jag lärde mig inte ens och simma i bassäng.

ALMA

Det är inte försent. Du behöver ju bara våga.

ROGER

Det var en fånig dröm.

ALMA

Äh du var ensam bara.

SUSANNA

Det är ju därför han är ensam, för att han inte vågar någonting.

ROGER

Det gör jag väl.

Susanna svarar med ett varmt skratt.

SUSANNA

Det gör du ju inte du är den fegaste jag mött.

ROGER

Jag är väl inte feg heller.

Medan de käbblar med varann reser sig Alma utan att de märker det och går bort till luckan.

SUSANNA

Du vågade ju inte ens klättra på lakanen.

ROGER

De gjorde jag visst, jag bara,,

SUSANNA

Visst mormor vågade han inte ens klätt,,

När Susanna vänder sig mot sin mormor är hon borta. Hon letar med blicken och ser henne halvvägs ned genom luckan.

SUSANNA

Mormor!

ALMA

Jag går nu.

SUSANNA

Men dom är ju helt tokiga där nere,, vänta!

ALMA

Äh mig törs dom inte röra jag är ju så gammal och sjuk, jag skulle ju kunna dö.

Hon skrattar till. Vinkar åt dem, kliver ned och stänger luckan efter sig. Susanna rusar fram och försöker öppna luckan men den sitter fast. Roger kommer strax efter och med gemensamma krafter får de upp den. De tittar ned på torkvinden men den är tom och dörren ut till trapphuset står öppen,,

SUSANNA
Mormor!

När hon inte får något svar klättrar de hastigt ned igen.

70. INT. TRAPPHUSET. NATT.

De två flyttgubbarna ställer ned den stora lådan på översta våningen och får syn på Alma. Hon ler stort åt gubbarna.

ALMA
Nu har ni varit duktiga.

De två gubbarna stirrar fånigt på henne.

ALMA
Två så starka karlar måste väl ha nått starkt att stärka er med efter ett sånt jobb.

De två gubbarna skiner upp, bröstar sig och nickar glatt.

BERRA
Tackar som frågar.

ALMA
Kom med här då.

Hon visar de två gubbarna vägen och de går före med henne nedför trappan.

Strax efter kommer Roger och Susanna ut i trapphuset. De kikar ned för trapporna och ser de två flyttgubbarna på väg ned. Men ingen Alma. Där emot vänder sig båda gubbarna och som om de talar som med någon strax bakom dem. Men där finns bara luft och det hela ser rätt fånigt och obegripligt ut. Susanna vänder sig till Roger och skakar på huvudet.

SUSANNA
Till och börja med måste vi ut, så får vi ordna det andra sen.

Susanna går fram till den stora lådan och viskar.

SUSANNA
Vi gömmer oss här.

Roger öppnar försiktigt locket. Först tar de upp en stor pokal sedan sliter de undan en massa träull. När de tittar ned i lådan ser de ett stort modellflygplan. Roger tar upp planet och ler hastigt åt Susanna.

ROGER
Jag vet,, om du törs.

SUSANNA

Jag törs allt som du törs i alla fall.

De smyger tillbaks in på vinden

71. INT. TRAPPHUSET. NATT.

Utanför Nettans dörr står major Fahlström och herr Björkum och pratar med Nettan som kikar ut genom dörrspringan.

HERR BJÖRKUM

Fröken kan vara helt trygg. Vi patrullerar trapphuset, vi lovar att ingen våldtäktsman kommer störa er i natt.

Plötsligt kommer flyttgubbarna förbi nedifrån.

BERRA

Ni har inte sett en tant?

De stirrar oförstående på de två flyttgubbarna.

PÄRRA

Hon skulle bjuda på en liten,,

Berra knuffar till honom i sidan och blänger till på honom.

PÄRRA

Ja ha,, men hon bara försvann.

Major Fahlström skakar på huvudet åt honom.

BERRA

Vi ska nog dra oss tillbaks.

Berra drar med sig Pärre nedför trappan och föser på honom under milda protester. De andra ser efter dem och så vänder sig majoren till Nettan igen.

MAJOR FAHLSTRÖM

Nåväl vi har i all fall gott hopp om att kunna ha honom oskadliggjord inom kort.

NETTAN.

Jag känner mig så trygg nu, alla är så snälla.

Hon stänger dörren om sig.

72. INT. NETTANS LÄGENHET. NATT.

Nettan vänder sig om från dörren till Karl som står bakom. Läger sina armar om hans hals och kysser honom passionerat. Nettan gör sig fri och går in i rummet.

NETTAN

Du är så manligt kärv. Om man inte kände dig skulle man inte veta om du haft tusen kvinnor eller om det var första gången du var nära någon.

Han ler bara till svar och försöker se hård ut. Nettan knäpper upp sin blus.

NETTAN

Ska jag släcka.

Hon tar av sig blusen och lägger den över stolsryggen. Karl försöker svälja ned sin upphetsning.

KARL

Nå, ha det tätt du .

Förstummad ser Karl hur det ena plagget efter det andra hamnar på stolsryggen. Speciellt de läckra underkläderna har han svårt att slita blicken från.

NETTAN

Ska du inte klä av dig?

Karl tittar upp på henne som om han vaknade ur en dröm. Hon har redan hunnit ned i sängen.

KARL

Det kanske är lika bra att släcka i alla fall.

73. INT. VINDEN. NATT.

Roger och Susanna klättrar omkring och knyter loss tvättlinan som sitter uppspänd mellan bjälkarna i torkvinden. När de fått ner hela den långa och kraftiga linan, klättrar de upp för stegen till taket igen.

74. INT. ALMA DURBÄCKS LÄGENHET. NATT.

Carina tätt mot prästen. Han skakar på huvudet och försöker värja sig. De går runt runt i lägenheten.

PRÄSTEN

Låt oss be.

CARINA

Jaa,,

Prästen faller på knä och knäpper händerna vid Almas bädd. Carina tätt bredvid. Ett lågt mummel från prästen och han tittar upp på Carina. Hon ler varmt mot honom och han sluter hastigt ögonen igen. Allt medan ljuset sakta brinner ned hos Alma Durbäck.

75. EXT. TAKET. DAG/NATT.

Susanna slår igång propellern på flygplanet. Roger spakar reglaget på kontrollstyrningsenheten och flygplanet börjar röra sig och tvättlinan som sitter fast i planet följer med efter. Roger och Susanna följer planet med blicken, när Roger girar över mot huset på andra sidan gatan.

SUSANNA
Inte för långt nu.

Roger försöker hålla tungan rätt i mun och svänger kraftigt så linan kommer runt skorstenen.

SUSANNA
JA!

Han svänger tillbaks planet och kör det kors och tvärs mellan skorstenarna.

SUSANNA
Till höger, nej tillbaks,,

ROGER
Det går ju inte,,

Snöret snor sig runt en tv-antenn och planet flyger runt runt i allt snävare cirklar.

SUSANNA
Men vänster nej upp,, nej ned,,

Till slut är linan så kort att planet kraschar rätt in i antennen och blir till smulor mot taket.

ROGER
Oj!

Susanna kan inte låta bli och skratta och Roger ler tillbaks med en axelryckning. Han kravlar fram och känner på linan som nu är spänd mellan husen så det sjunger i den när han knäpper på den. Sedan tittar han ned på gatan och sväljer.

ROGER
Fy fan,,

Susanna kikar också ned mot gatan.

SUSANNA
Det är högt.

Roger suckar tungt. Det är väldigt långt till gatan men han går fram och hugger tag i linan.

ROGER
Kolla nu,,

Han lägger benen runt linan och börjar hasa sig ut. Tvekar och tittar på Susanna och bestämmer sig för att fortsätta i alla fall. Han kikar ned mot gatan under sig och kniper ihop ögonen men kravlar vidare. När han kommit fram pustar han ut och sträcker malligt på sig och vinkar åt Susanna.

ROGER
Vad säger du nu då?

Efter en viss tvekan så kravlar hon sig ut på linan och är strax över hos Roger.

SUSANNA
Det trodde jag inte om dig.

Roger pöser av stolthet och sätter sig ned på taket. Susanna sätter sig bredvid honom.

ROGER
En baggis.

Plötsligt steltnar Susanna till och hugger tag i Rogers arm när hon ser hela husmaffian trängas inne hos Alma.

SUSANNA
Vad gör dom?

Hon reser sig.

SUSANNA
Dom ger sig på mormor.

Hon tittar Roger djupt i ögonen och ger honom sedan en riktig puss på munnen.

SUSANNA
Tack. Du har varit jättesnäll men jag kan inte svika henne en gång till.

Roger försöker lite fumligt krama henne tillbaks, men med en klapp på kinden gör hon sig fri.

ROGER
Vänta,,

I nästa ögonblick är Susanna ute på linan igen på väg tillbaks. Roger reser sig och står handfallen. Men Susanna har kommit för långt för att höra honom. Han gör ett försök att följa efter men modet sviker honom och han sjunker ned på taket igen och ser henne försvinna ned genom takluckan på andra sidan.

ROGER
Fan,,

76. INT. TRAPPHUSET. DAG.

Susanna rusar ned för trapporna.

77. INT. ALMAS LÄGENHET. DAG.

Susanna springer in sovrummet där allas blickar vänds mot henne. Alma ligger i sängen med händerna knäppta över bröstet och ett par ambulansmän täcker hennes ansikte med ett lakan.

SUSANNA
Vad är det här?

PRÄSTEN
Stackars barn. Så ni kommer tillbaks nu.

Susanna drar undan lakanet för Almas ansikte. Hon ligger orörlig med ögonen slutna.

SUSANNA
Hon är inte död.

Prästen lägger på sig den mest faderliga min han kan och talar så lugnt och långsamt det går.

PRÄSTEN
Jag vet att sorgen ibland kan vara så tung att bära att man inte vill acceptera.

Susanna tittar förvirrat upp på honom. Hela husmaffian nickar instämmande.

SUSANNA
Men hon är inte död,, jag såg,,

Hon lägger handen på sin mormors kind.

SUSANNA
Hon är alldeles kall.

Både Carina och prästen tittar medlidsamt på henne.

CARINA
Vi har vakat hos henne hela natten.

PRÄSTEN
Ha förtröstan.

Susanna vänder sig till församlingen med tårar i ögonen och förtvivlan i rösten.

SUSANNA
Vad har ni gjort med henne,,

Det blir knäpp tyst och alla stirrar stint på henne.

SUSANNA

Ni tror ni ska komma undan med det här,, ni tror att ni kan få det tyst och välordnat bara genom att skyffla undan allt som inte passar in i era välordnade liv,, jag ska berätta allt, om hyresvärden i källaren och alla era lögner,,

Fru Fahlström går fram, lägger armen om Susannes axlar och tittar upp på prästen.

FRU FAHLSTRÖM

Stackars barn hon är alldeles utom sig.

Susanna försöker skaka av sig fru Fahlström.

SUSANNA

Rör mig inte, släpp!

Då skyndar sig fru Björkum fram och kramar också om henne, hårt och utan pardon.

FRU BJÖRKUM

Var inte ledsen lilla vän.

Med ett fast grepp om Susanna mer eller mindre lyfter de henne genom församlingen som stiger åt sidan och sedan sluter sig efter dem så de blir dolda för prästen, Carina och de två likbärarna. De lägger sina händer över Susannas mun och skriken förvandlas till ett jämmer. Majoren vänder sig till prästen med manlig stämma.

MAJOR FAHLSTRÖM

Det är nog bäst att få iväg stackars Alma med en gång.

Han nickar åt baren och bärarna innan han vänder sig till prästen igen.

MAJOR FAHLSTRÖM

Om ni följer vår kära granne så låter jag kvinnorna här trösta den stackars flickan.

Prästen hjälper till att hålla upp dörren. Av den stackars fasthållna Susanna ser han och Carina ingenting.

78. EXT. TAKET MITT EMOT. DAG.

Roger tittar mot Almas fönster och när han får se Susanna med fru Björkums hand över munnen, brottas ned på golvet bakom ryggen på församlingen reser han sig upp. Svär för sig själv och går sedan mot linan. Efter en stunds djup andning börjar han hasa sig ut över till andra sidan igen, men när han kommit

halvvägs så går tv-antennen av. Repet snor sig mellan skorstenarna som en orm i kramp. Roger griper om linan och faller i en båge mot huset mitt emot. Först skriker han, men när han ser ett fönster komma rusande mot sig skriker han och kniper ihop ögonen.

79. INT. ALMAS LÄGENHET. DAG.

Roger brakar genom fönstret i ett moln av glassplitter och landar mitt på golvet mellan människorna. Alla skriker och springer undan. När han tittar upp ser han Susanna sitta vid väggen och titta på honom. De har fått båren med Alma halvvägs ut genom dörren.

ROGER

Jag tänkte bara,, om du ville gifta dig med,, jag menar,, om du kanske skulle ha lust att gå på bio eller så.

Susanna ser sig förvirrat omkring.

SUSANNA

Va?!,, Joo,, kanske det.

Då stiger Tyra Persén fram och sliter upp Roger från golvet och ger honom en rejäl örfil.

TYRA PERSÉN

Hur vågar du när du har en sån fin flicka som Nettan. Efter en sådan natt. Jag hörde nog minsann. Det var kärlek det.

Då stiger Nettan fram och vänder sig till Tyra Persén.

NETTAN

Så du är en sådan där som tjuvlyssnar på andra.

TYRA PERSÉN

Men lilla vän.

Nettan fräser tillbaks.

NETTAN

Lilla inte mig.

Hon pekar på Roger.

NETTAN

Och den där lilla äckliga typen. Det är han som försökte våldta mig.

Hon vänder sig till Tyra Persén igen.

NETTAN
Din perversa systerson.

TYRA PERSÉN
Men det där är inte min pervers,,

Roger försöker avbryta.

ROGER
Jag tror det har blivit ett missför,,

Längre kommer han inte förrän han får en örfil till, av Nettan den här gången.

NETTAN
Tyst på dig din snusk.

Prästen sluter ögonen åt allt örfilande. Roger som inte har några fler kinder att vända till faller på golvet. Då kommer Karl in i rummet.

KARL
Vad är det här för uppståndelse?

Hans mor går fram till honom och ger honom också en örfil så det ekar i rummet.

GRETA PERSÉN
Var har du varit?

Karl bara står och gapar. Nettan sliter tag i Greta Persén så hon flyger runt.

NETTAN
Du rör inte min Kalle?

Långsamt vänder Greta sig om och ser på sin son som fäller blicken mot golvet. Sedan vrålar hon rätt ut:

GRETA PERSÉN
Var det du som snuskade med den där slampan hela natten.

Hon ger Karl en örfil till så han också faller på golvet. Nettan sliter tag i syster Persén igen så hon far runt. Mellan benen på församlingen får Roger och Karl syn på varann. En blick av samförstånd.

NETTAN
Vad angår det dig, sippkärring.

Tanterna drar efter andan och prästen kliver emellan.

PRÄSTEN
Snälla ni, lugna er, visa lite vördnad för en bortgången medmänniska.

Det blir en stunds kort tystnad.

CARINA
Just det.

Prästen nickar åt församlingen.

PRÄSTEN
Vi måste låta vissa saker vara heliga för oss.

Tyra Persén stiger fram.

TYRA PERSÉN
Du ska väl inte tala om heligt som håller på och
fjantar med den där.

Hon nickar mot Carina som drar efter andan så det hörs i hela
rummet,,

TYRA PERSÉN
Jag förstår nog vad ni gjorde här inne igår.

PRÄSTEN
Snälla Tyssan,,

Carina rycker till.

CARINA
Tyssan?

Hon vänder sig och ser på prästen som ser mycket besvärad ut
över sin felsägning.

PRÄSTEN
Jag menar,, alltså,,

TYRA PERSÉN
Ja så kallade han mig en gång i tiden,,

CARINA
Vad då en gång i,,?

Tyra Persén avbryter och vänder sig till Carina.

TYRA PERSÉN
Du tror väl inte du är hans enda eller första,,

Plötsligt brister hon ut i gråt.

TYRA PERSÉN
Varför tror ni jag har mitt flicknamn kvar,, varför
träffade aldrig jag någon man,, varför längtade jag
bort min ungdom,,

PRÄSTEN
Men snäll Tyra så var det väl ändå inte,,

Längre kommer han inte förrän Carina avbryter honom.

CARINA

Det var det djävligaste.

Hon ger prästen en rungande örfil. Karl reser sig upp och får en till örfil av sin mamma, som får en av Nettan, prästen får en till av Tyra som passar på att ge Carina en också, Roger reser sig förvirrat och får en till. Plötsligt får alla örfilar och kalabaliken är i full gång, alla börjar slåss med varann. På alla fyra kryper Roger undan mellan benen på alla människor och möter Karl på samma sätt.

KARL

Snälla ta dom här.

Ur sin ficka tar Karl upp mängder med Nettans underkläder och räcker över dom till Roger som innan han förstått vad som hänt har famnen full med silkiga damunderkläder. Karl vänder om och försvinner innan Roger hinna protestera. Förskräckt över den farliga gåvan kryper Roger bort till en stol där prästens rock ligger vikt. Utan att förlora en sekund gömmer Roger underkläderna i rocken. Plötsligt hör han genom allt skrik Susanna som ropar.

SUSANNA

Hjälp, hjälp!

Genom alla ben ser han major Fahlström och herr Björkum försöker släpa iväg henne mot ytterdörren. Efter en kort tvekan kryper han in mellan alla trampande och sparkande ben och lyckas genskjuta dem. Han ställer sig ivägen för majoren.

MAJOR FAHLSTRÖM

Och du!

Majoren måttar ett slag mot Roger men Roger är kvick och hoppar undan och prästen får sig en smäll. Eftersom major Fahlström har respekt för auktoriteter så blir han ställd och vet inte vad han ska göra men råkar släppa Susanna. Roger är snabb att utnyttja det och drar henne med sig men herr Björkum håller fortfarande i henne och en liten drag uppstår. Prästen skakar på sig och vrålar sedan med torndönstämman.

PRÄSTEN

Tyst! Tyst! Lugn och besinning. Vi måste visa lite respekt för en hädangången medmänniska.

Det blir tyst och lugnet lägger sig. Prästen ser myndigt ut över församlingen. Plötsligt sparkar Susanna till herr Björkum på smalbenet.

HERR BJÖRKUM

Aj!

Hans skrik bryter tystnaden och alla vänder sig om mot honom. Roger och Susanna retirerar snabbt undan och prästen tar till orda igen.

PRÄSTEN

Ni borde skämmas att bete er så här när vi ska ta farväl av stackars Alma.

Alla tittar skamset på varann. Utom Tyra Persén som snyftar högt.

PRÄSTEN

Jag måste följa mitt kall och göra Alma sällskap till den sista vilan.

Med en dramatisk gest tar han sin rock och sveper den om sig. Med resultat att underkläderna regnar ned över de församlade. Nettan vrålar rätt ut.

NETTAN

Det var du!

Prästen hinner inte ens försöka protestera förrän kalabaliken är igång igen. Han försöker retirera mot dörren men de andra är på honom som vinthundar på haren. Roger och Susanna står ensamma kvar.

SUSANNA

Det var nära ögat.

ROGER

Dom ger aldrig upp.

80. INT. TRAPPHUSET. DAG.

Den stackars prästen försöker ta sig ned för trapporna men blir bryskt knuffad mot hissdörren så det skraller om det. Folkmassans skrik övergår till deras låga och elaka tjatter, alla på en gång.

HUSMAFFIAN

Lås in, lås in honom, i källaren, in i källaren med honom, (osv osv).

De sträcker sig efter prästen som försöker krypa ihop. Men då kommer hissen upp och stannar. De hejdar sig alla och tystnar. Skjutdörren smäller upp och en flämtning går genom församlingen som backar undan. De har alla kläderna och håret i oordning och ser ut som luffare allihop. Hissdörren öppnas och en mycket, till skillnad från tidigare, prydlig och välklädd luffaren stiger ut. Han har Rogers rena kläder vikta över armen. Med en föraktfull fnysning ser han på församlingen.

LUFFAREN

Hur många tror ni får plats där nere egentligen?

Ingen svarar, de bara stirrar förskräckt på honom. Prästen reser sig upp och ser sig förvirrat omkring.

LUFFAREN

Hur mycket dåligt samvete skulle ni ha för dom då?

Carina ser förvirrat på luffaren och sina grannar runt omkring.

CARINA

Vad är det här?

LUFFAREN

De brukar roa sig med att leka fängelse i det här huset. I många år har de haft mig inlåst i källaren.

Carina ser sig indignerat omkring.

CARINA

Har ni haft en sån intressant människa instängd i källaren utan att tala om det för mig.

LUFFAREN

Du och fröken, Nettan,,

Han nickar mot Nettan.

LUFFAREN

,,flyttade in lite senare.

Församlingen undviker hans och varandras blickar och stirrar mest ned i golvet. Bakom ryggen på dem passar prästen på och smiter ned för trappan.

LUFFAREN

Inte för att det har varit dåligt att bo i er källare, eller min kanske man ska säga. Ni har alla varit väldigt generösa. God mat, filter och allt som kommit ned.

Han vänder sig till majoren.

LUFFAREN

Lördagscigarren har jag uppskattat speciellt.

Det blir knäpptyst, förvånade vänder de sig och tittar på majoren som generat och ursäktande rycker på axlarna. Fru Björkum stiger fram till honom.

FRU BJÖRKUM

Tänker ni gå till polisen nu.

Hon har gråten i halsen.

HERR BJÖRKUM

Hyran,, jag har lagt undan varje månad,, så det ska inte var något problem,,

LUFFAREN

Ja ja, det där ordnar sig säkert, men jag flyttar från källaren till vinden. Sedan kan vi ta upp förhandlingarna där vi slutade sist.

Luffaren tränger sig fram till Almas dörr, han ropar in till Roger.

LUFFAREN

Öh grabben! Ska du ha dina kläder, dom är torra nu.

Nettan går fram till Karl.

NETTAN

Kom nu Kalle.

Han går med henne men då protesterar Greta.

GRETA PERSÉN

Du går inte med den där hemska människan. Du är sjuk och kommer med mig.

Karl tittar på sin mamma

KARL

Nä mamma jag är frisk nu.

Han går med Nettan. Greta försöker skärpa rösten.

GRETA PERSÉN

Karl Cederlund, nu kommer du hit!

Luffaren rycker till och vänder sig om mot henne.

LUFFAREN

Karl Cederlund?

Greta nickar till svar, nu har hon gråten i halsen.

GRETA PERSÉN

Ja han heter så efter sin far.

LUFFAREN

Men,, det heter ju jag.

Greta tittar länge på luffaren.

GRETA PERSÉN

Kalle?

LUFFAREN
Ja Greta.

Systemn Persén snyftar till.

GRETA PERSÉN
Är det dig dom haft instängda i källaren?

Luffaren ser sig lite besvärat omkring.

LUFFAREN
Ja,,

GRETA
Å så jag har längtat.

Hon faller i hans armar och efter en liten stunds tvekan kramar luffaren om henne. Carina torkar en tår på kinden,

TYRA PERSÉN
Det var det värsta, nått så fånigt har jag aldrig varit med om.

Greta vänder sig till sin son.

GRETA PERSÉN
Karl det här är din far.

KARL
Pappa?

Luffaren släpper sitt grepp om Greta och kramar om Karl. Församlingen suckar lyckligt. Nettan ser på allt med stora lätt förvirrade ögon men så vänder sig Karl till henne och lägger sin arm om henne.

KARL
Och det här är Nettan, kvinnan i mitt liv. I natt friade jag till henne och hon svarade ja.

Ett ännu större sus går genom församlingen och de kan inte låta bli att applådera och jubla. Susanna tar Roger under armen.

81. EXT. HUSET. DAG.

Bårbärarna skjuter in Alma i sin bil som står vid trottoaren. Roger, Susanna och Carina står på trottoaren. Carina snyftar när bilen med Alma kör iväg. Plötsligt kommer en äldre man med rufsigt hår och långt skägg fram med en lapp i handen.

DOKTOR SCHEERER
Ursäkta mig mitt namn är doktor Scheerer jag söker en fröken Olsdotter.

Carina skiner upp och tittar på honom med tindrande ögon.

CARINA

Ja det är jag.

DOKTOR SCHEERER

Ni får ursäkta att jag inte kunde komma tidigare,
vi talades vid på telefon.

Carina går honom till mötes.

CARINA

Oh ja. Det gör inget, men nu har ni verkligen
kommit i rätt tid jag har så mycket att konsultera
er om. Vi kan gå till mig med en gång.

Så går Carina och doktor Scheerer in i huset. Roger och
Susanna står ensamma på gatan. De tittar lite generat på
varann och skrattar.

SUSANNA

Någon lägenhet blev det inte.

ROGER

Jo,, jag,, var nere i källaren igen.

SUSANNA

Va?

ROGER

Jag försökte köpa lägenheten av honom, men han
ville inte ha några pengar.

SUSANNA

Nä det är klart.

ROGER

Han gav bort den.

SUSANNA

Gav?!

ROGER

Nä,, jo, men det var det att, jag vet inte om han
träffat din mormor eller nått, men,, vi fick den
tillsammans, på villkor att vi gifte oss.

Han försöker sig på ett ursäktande leende.

ROGER

Men du behöver naturligtvis inte,, vi kan ju alltid
skilja oss,, jag menar va är det här för ett hus
att bo i i vilket fall. Lite jobbiga grannar om man
säger så.

SUSANNA

Äh! Det är klart att vi ska bo här.

ROGER

Du,, du menar,, att,,

Hon kysser honom länge på munnen.

Dom blir mindre och mindre där nere på gatan. På taket mitt emot står Alma vid tv-antennen och tittar ned på dem. Sedan vänder hon sig mot oss och ler. En reva i molnen får solen att hitta henne med sina strålar och hon vänder sitt ansikte mot himlen. Fortfarande leende bleknar hon så långsamt bort.

- slut -